

முத்துப்
பதிப்பகம்

கவிச்சுத்தரின் வாக்குபுலம்

சு.பொ.இளம்வழி

கவிச்சித்தரின்
வாக்குமுலம்

க. பொ. இளம்வழுதி

முத்துப் பதிப்பகம்

7, வில்லியம் லே-அவுட்

இரண்டாவது தெரு, K. K. ரோடு

விழுப்புரம்—605602.

தொலைபேசி : 23375

நூல் விவர அட்டவணை

நூல் பெயர்	: வாக்குமூலம்
ஆசிரியர் பெயர்	: க. பொ. இளம்வழுதி
முதற்பதிப்பு ஆண்டு	: ஏப்ரல் 1996
(C) உரிமை	: ஆசிரியர்க்கே
மொழி	: தமிழ்
நூலின் அளவு	: 1x8 கிரவுன்
பொருள்	: கவிதை
தான்	: 10.7 சேஷாயி
அச்சு எழுத்து அளவு	: 10 புள்ளி
பைண்டிங்	: சாதா அட்டை பைண்டு
மொத்த பக்கங்கள்	: 100
நூல் வெளியீடுவோர்:	முத்துப் பதிப்பகம் 1, வில்லியம் லே-அவுட் இரண்டாவது தெரு, K. K. ரோடு விழுப்புரம்-605602.

விலை : ரூ. 20-00

அச்சிட்டோர் : வெற்றி அச்சகம்
91, டாக்டர் பெசன்ட் சாலை,
இராயப்பேட்டை,
சென்னை-600 014

என்னுரை

உள்ளத்தில் உறைந்து கிடக்கும் உண்மைகளை வார்த்தைகளாக்கி, வழியனுப்பி வைப்பதுதான் வாக்குமூலம்.

உணர்வுகளை ஒடுங்கவிட்டு, ஊக்கத்தைக் குன்றவிட்டு, உண்மையைப் புதைய விட்டால் மாந்தன் பாதுகாக்கி விடுவான். நான் எப்படி இருந்தேன் என்பதை, என் படைப்பின் வழியின் நோக்கிப் பார்த்தபோது, மூதாட்டியைப் போல் மூலையில் முடங்கிக் கிடந்த இளமைக் கால கவிதைகள் என்னை ஏக்கத்தோடு பார்ப்பது போலிருந்தன. முனைப்பில் முகிழ்த்து, நண்பர்களின் அணைப்பில் தழைத்த கவிதைகள் பதினைந்து முதல், சூப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் அகவையுடையவை. அவற்றைத் தோரணமாக்கித் தொங்கவிட வேண்டுமென்று தோன்றியது.

கவிதை எழுதுபவர்கள், கணக்கிலடங்கக் கூடியவர்களாக இருந்த காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்டவையாகையால், இந் நூலில் இடம் பெற்ற பல கவிதைகள் 'பொருள்'; கவிதை, கவிதா மண்டலம், கல்கி, குறள் நெறி மற்றும் தினமணி போன்ற ஏடுகளில் காத்துக் கிடக்காமல் கம்பீரமாக ஏழ் அமர்ந்து பயணித்தன.

பூசி மெழுகாத எண்ண விரிப்புக்கள், ஆடை அணியாத குழந்தையின் வணப்போடு அப்படியே அச்சேற்றப் பட்டுள்ளன.

அன்று எனது இலக்கிய தாகத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுத்து, கிரியா ஊக்கிகளாக இருந்தவர்கள் திரு. மா. சுதர்சனம், டாக்டர் ந. கார்த்திகேயன், எனது துணைவியார் திருமதி கலைவாணி ஆகியோர்தான் என்பதை நன்றியோடு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

இலக்கிய வரலாற்றில், மரபுக் கவிதை களை எவரும் எளிதில் ஒதுக்கிவிட முடியாது. வடிவங்கள் மாறினாலும், வரலாறு மாறி விடாது. புதுமைகள் புகலாம், மரபு மட்டில் பரிதியைப் போல் இறக்காமல் இருக்கும்.

இந்நூலை வெளியிட முன்வந்த, விழுப்புரம் முத்துப்பதிப்பக உரிமையாளர்

திருமிகு. மூ. இடைச்சமணன் அவர்கள் என்றும்
நம் நன்றிக்குரியவர்.

என் படைப்புகளுக்கெல்லாம் செவிலித்
தாய் போன்று அன்போடு, திருத்தம் பார்த்து
உதவும் சேவியமேடு, புலவர் வ. கவிய
பெருமாள் எம்.ஏ., எம்.எட்., அவர்கட்கு
எமது நன்றி.

நூலை உருவாக்கும் பணியில் ஒத்
துழைத்த அச்சகத்தார், ஓஷியர், தொழி
லாளர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி.

எனது வாக்கு மூலம் உங்கள் கரங்களில்,
தீர்ப்பை எதிர்பார்க்கின்றேன்.

38. முத்துச்சாலை,
அண்ணாநகர்,
கடலூர்-607001

க. பொ. இளம்வழுதி

பதிப்புரை

கவிச்சித்தரின் கவிதைகள் பொழுதுபோக்கும் இலக்கியமாக இல்லாமல், படிப்பவர்களின் சிந்தனையை, தூண்டி ஆக்கவழிப்படுத்தும் ஆற்றல் பெற்றவை. அவரது முந்தைய படைப்புகள் படித்தவர்களின் பாராட்டைப் பெற்றன. அந்த வரிசையில் பன்னிரண்டாவது படைப்பாக வாக்கு மூலத்தைப் பெற்று, உங்கள் சிந்தைக்கு விருந்தாகப் படைத்துள்ளோம்.

நூலை வாங்கிப் படிக்கும் பழக்கம் மிகக் குறைவான அளவில் உள்ள தமிழகத்தில், மிக்க எதிர் பார்ப்போடு இந்நூலை அறிமுகப்படுத்துகிறோம்.

மு. இலட்சுமணன்
முத்துப்பதிப்பகம்
விழுப்புரம்

வாக்குமுலத்தின் உட்பொருள்

விழி	9
ஒ ஓ புலனே!	11
மூக்கு	13
பல்	15
மேகம்	17
ஆழி	19
நீக்ரோ உலோகம் (இரும்பு)	21
அடுப்பு	23
கோபக் கோளமே!	24
ஊழல்	26
காலணி	28
வாய்ப்பந்தல்	30
ஒன்றே ஒன்று	32
சுவரும் சுண்ணாம்பும்	33
இளைய தலைமுறையே!	34
வணிக நெறி	35
உழைப்போர் உலகம்	36
அடக்கம்	37
தலைமைச் செயலகம் தமிழ்மயமாகுக!	38
தேர்தல் வருகிறது	39
தமிழா இது செய்	41
தமிழர் பண்பு	42
முழக்கம்	43
நமது முன்னோர்	44
வரவேற்பு	45
கவிதைக் காவலர் தெரிணிக்கு (மடல்)	47
இங்கே இவை	49
இரங்கல்	50
அல் நினைவு	51
அகவுணர்வு	52

இலக்கிய இன்பம்	54
காப்பும் மூப்பும்	55
அகமும் புறமும்	57
தேவை தானா?	58
பெண்மை நலன்	60
வெண்புறா பறந்ததே!	61
தம்பி	64
பொம்மை	65
மழை	66
இலையுதிர்ந்த மரம்	67
எறும்பு	68
இளையோர் அகராதி	69
சூவல்	71
காக்கை	72
பாடம் கற்பித்த பக	73
பரிதி	74
எழில்	75
ஆடுங்கடலே	77
செம்மலர்	78
புறா	79
தென்றலே!	80
தண்ணீர்	81
சண்ணீர்	82
வறட்சி	83
அண்ணல் காந்தி	84
நேரு	85
அண்ணா	86
காமராசர்	88
மீசைக் கவிஞன்	90
பாலேந்தர்	92
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த வாணி	93
தமிழ் விஞ்ஞானி ஜி. டி. நாயுடு	94
தென்மொழியோ டொன்றியவர்	96
வால்டேர்	97
சூயவர் துங்கு	100

விழி

உருவத்தில் பாதாம் நான்! அங்கு மிங்கும்
 உருள்கின்ற பான்மையினால் பெண்டு லந்தான்!
 இரு நிறங்கள் எம்மகத்தே இருப்ப தாலே
 இரவு, பக விரண்டிற்கும் ஈவமை, நல்வ
 பருவப் பெண் தமைக்காக்கும் தாயைப் போலே
 பாதுகாக்கும் எமையிமைதான்! அன்பை நாடி
 வரும்விருந்தை வரவேற்க முந்திக் கொண்டு
 வழிபார்த்துப் பூத்திருக்கும் உறுப்பும் நானே!

'ஓ'வடிவில் இருபுறமும் செவிகள்! கீழே
 'உ'யிரண்டு கவிழ்ந்திணைந்த நாசி! பாலைக்
 காவழங்கும் பேரிச்சம் வித்தைப் போலே
 கனியிதழைக் கொண்டிருக்கும் வாயு மென்றன்
 ஏவலல்ல, எனக்குற்ற சுற்றம்! பாகம்
 என்கென்று கேட்காத அண்ணன், தம்பி!
 தாவரத்திற் கில்லைநான் என்ப தாலே
 தகராறு அங்கில்லை உண்மை தானே!

வழியென்பார் பொருள் நுழையும் வாசல் தன்னை,
 வாயென்பார் 'வாரீ'த்தைவரும் பாதை தன்னை,
 விழியென்பார் உரு நுழையும் வாசல்என்பார்,
 விடிந்தவுடன் இமைக்கதவைத் திறப்பதாலே!
 எழிலொன்றே என்னிருந்து! இளையோ ரென்னை
 இடக்காண இடம் ஏவி விடுவ தாலே
 பழியென்மேல், பலனவர்க்கு பாரி லென்போல்
 பரிதவிப்போர் பலருண்டாம் என்னே ஞாலம்!

க. பொ. இளம்வழுதி

வா—2

வேலென்பார், வானென்பார், விகிலை விட்டு
 விரைந்தேகும் அம்பென்பார்! அட்டா! வாவி
 சேலென்பார், செங்கமலப் பூவே என்பார்,
 சிங்கார மடமானின் செந்நோக் கிற்கும்
 மேலென்பார், மேகநிறப் பழமே என்பார்!
 மிகையாகச் சொல்லுக்கும் பாவா ணர்தம்
 நூலெல்லாம் நுட்பமுடன் ஆய்ந்து பார்த்தால்
 நுவலுதற்கோர் நூறுவமை கிடைக்கும் என்பேன்

வாயாலே பேசுவதே வழக்கம், ஆனால்
 வாலிபத்தில் காதலர்க்கு வாயே நான்தான்,
 ஆயாது சொல்லவிழ்க்கும் அற்பர் மீதோ
 அனலாவேன், அம்பாவேன், அன்பு காட்டும்
 தாயாரைக் கண்டால் தணிவேன், மேகம்
 தருமழைபோல் அன்புமழை பொழிவேன், எந்தச்
 சேயாக இருந்தாலும் சென்று மீள்வேன்
 சித்திரத்தை, சிற்பத்தை விடவே மாட்டேன்.

மீனென்றீர் மிக மகிழ்ந்தேன், தொட்பி யாக
 மிடுக்கொழிய கண்ணாடி மாட்டி விட்டீர்!
 மானென்றீர், மனங்கனித்தேன் மற்று டாமல்
 மையாலே வேலியுடன் கட்டி விட்டீர்!
 கூனென்றீர் என்குரை தன்னைக் கோலிக்
 குண்டுதனை எனக்குவமை கூறி விட்டீர்!
 ஏனென்றே எதுசெயினும் கேளா என்னை
 இழிவாகக் கூகையெனக் கூறலாமா?

ஓ! ஓ புலனே!

கன்னல்தேர் முத்தக் கறைபட்டுக் கொண்டிருக்கும்
கன்னச் சுவர்பதித்த சன்னற் கதவுகள்!
கண்ணீர்ச் சுவைக்குநான் காட்டென்று கத்துகின்ற
தண்ணீர்த் தலைமையகம் தந்த கிளிஞ்சல்
தசையுருக் கொண்டு தழுவினாற் போலே
இசைவாய் இருபுறம் ஏறிய காதோ
கனாப்படம் ஓட்டும் கருந்திரைக் கூடம்!
வினாக்குறி போட்ட விளம்பரத் தட்டிகள்!
பத்தாம் உயிரெழுத் தென்னுநற் பாங்குடன்
முத்து மணியுடன்பொன் தொத்திடும் ஊஞ்சல்!
கடுக்கணும்; கம்மலும்; காட்கியாம் மாட்டல்
மிடுக்குத்தொங் கட்டான் மிகை! மிகை உன்னணி!
உள்ளவ ரேற்றும் உயர்ந்த பொதியிவை
கள்ளரீக் கருத்தைக் கவரும் கலைப்பொருள்!
இல்லை எனவுனை என்றும் எவருமே
தொல்லை தராமல், துளைபோட்டு வைக்காமல்
நந்தமிழ் நாட்டார் நடப்பதே இல்லையே!
“சந்திரச் சாயலைச் சார்ந்த செவியில்
பழைய துடைப்பம், பனைச்சுருள் ஓலை
அழகென ஏற்றே அணிந்திடும் நீங்கள்
பளபளப் பேறிய பாதக் குறட்டில்

அளவாய் சிறுதோல் அணிந்தது முண்டோ?...
 தரகிகண் டொதுக்கித் தகுந்ததை ஏற்கும்
 உரமும் குள்ளதை உன்னி வியந்தேன்!
 பதவியும், பணமும் படைத்தவன் பின்னால்
 உதவியைக் கோரி உயர்ந்தோர் சிலரும்
 நடப்பதைப் பார்த்தால் நகைத்திடு வாய்நீ!
 நெருப்பு மரித்தால் கருப்புச் சடலம்!
 இருப்பு கரைந்தால் இடும்பைதான் வாழ்வு!
 உறுப்பு பழுதெனில் ஊறுதான், உள்ளம்
 கறுத்தவ ராயினும் காக்க ஐம்புலன்!
 காதுக் கருவியைக் கண்டபின் துய்த்திடா
 தேதுக் கிதுவென எண்ணித் தவிர்ப்பதோ?
 நல்லதை ஏற்றிட நாணமேன்? ஏற்றிடிவ்
 இல்லை இதனா விழுக்கு!

மூக்கு

கலைமகளின் கையமர்ந்த வீணை! (இ)ரெண்டு
 கைமுடி இணைந்ததெனும் தோற்றம்; மேகம்
 மலைமகளின் மடிவிழுந்தே மகிழ்வாய் ஒடி
 மாக்கடலில் கலப்பதனைப் போலே, எய்யும்
 சினைவிழியின் கூரையிலே தொடங்கி, மீசை
 சினைக்கடலை முந்தமிடும் ஆறு! மாந்தர்
 தலையறுப்பாம் நால்வருளே முன்னே வந்தே
 முகங்காட்டி, முகர்கின்ற உறுப்பும் நானே!

முகமுகட்டில் அடித்தகூ டாரம்; கண், வாய்
 முனையிணைப்புத் தசைப்பாலம்! மூச்சுக்காற்றைப்
 பகிரிவு பாராமல் சுவாச வீட்டின்
 பந்திக்கு வரவேற்கும் வாயில்; உங்கள்
 அகக்கூட்டுத் தொழிற்சாலை இயக்கத் திற்கோ
 ஆதார உயிர்க்காற்றை அனுப்பி வைக்கும்
 முகவரெமை மூக்கென்றும், நாசினன்றும்
 முத்தோர்ரே பெயரிட்டார்! ஏற்றுக் கொண்டேன்.

இருவிழியும் மோதாமல் இருப்ப தற்கிங்
 கெல்லையென அமைந்தகவர் நான்தான்; மாந்தர்
 உருவத்தில் வேற்றுமையைக் காட்டுதற்கே
 உதவுகின்ற முத்திரையும் நானே! எந்தப்
 பருவத்தில் பார்த்தாலும் மாற்ற மின்றிப்
 பண்பாளர் நெஞ்சம்போ லிருப்பேன்; எட்டூ
 உருவத்தை ஒத்திருக்கும் நானோ, உங்கள்
 உதட்டிற்கு மேலிருக்கும் மதகுக் கண்கள்!

வாய்வளரிக்கும் வம்பாலே வரும்ப கைக்கு
 வகைபான இலக்காகி, வாங்கிக் கொள்வேன்;
 நோய்வளரிக்கும் சளிச்சனியன் ஒளிந்து கொண்டு,
 நூறுமுறை எனைநெரிக்கச் செய்யும்; கொஞ்சம்
 செய்யிடித்துக் கிள்ளுதற்கும், சேட்டை செய்து
 சிரிப்பதற்கும் உகந்ததொரு கருவி; நோயால்
 பாய்விரித்தோர் பேச்சிழந்தால் கண்கள் சோரிநதால்
 பதறியுங்கள் கைபோவ தென் பால் தானே!

எண்வரிசை மூன்றென்பால் கவிழ்ந்தி ருக்கும்;
 இணைப்புமொழி 'பி' எழுத்தோ முகப்பில் வந்து
 விண் நோக்கிப் படுத்திருக்கும்; பொன்முத் தாலே
 விளைந்தபல அணிவந்தே அணைக்கும்; ஈட்டிக்
 கண்ணருகே இருந்தென்னைக் காக்கும்; தூசிக்
 காற்றுதனை வடிசுட்டும் மீசை; என்னைப்
 பெண்ணினந்தான் துளையிட்டுப் பார்க்கும்; அன்னார்
 பொன்னாசைக் கோநானோர் தூக்கு மேடை!

பல்

நகைசெய்வேன் பொற்கொல்ல னல்ல, காயை
நறுக்கிடுவேன், நசுக்கிடுவேன், கத்தி அல்ல,
முகைநிகர்ப்பேன் முல்லைமல ரல்ல, என்னை
முடுவது பவளந்தான் முத்து மல்ல,
பகைமைதனைச் சாய்த்திடுவேன் புலன னல்ல
பளிச்சென்றே ஒளிவிடுவேன் மின்ன லல்ல.
மிகையல்ல பதவி, பணம், பெறுதற் கென்னைப்
பயன்படுத்தா மானிடரே பாரி வில்லை!

பாத்திவளர் நாற்றின்வேர் பேரன்ற கால்கள்
பதிந்திருக்கப் பனபளப்பைக் காட்டிக் கொண்டு
காத்திருப்பேன் கனிவந்தால், கன்னல் வந்தால்
கடித்தளிப்பேன், நாவிற்கே! சுவைத்து விட்டு
நாத்தடித்த பேர்வழிகள் நன்றி கொன்றே
நடுக்கெருவில் முடிபிடிக்கும் இழிந்த ஆட்கள்
ஆத்திரத்தில் அறிவிழந்தே ஏக கின்றார்
அடியேனை அடித்துடைப்பேன் என்பார் ஏனோ

சொல்லுக்கும் நாவிற்கோ சொந்தம்! காதல்
 கவைகூட்டும் இதழுக்கோ தோழன்! மாந்தர்
 நல்வரவு கூறுங்கால் முந்திக் கொண்டு
 நகைசெய்வேன், நல்லெண்ணத் தூதனாவேன்!
 எல்லுயிழும் கடல்முத்து ஈடா? பொங்கல்
 இடியாப்பப் பச்சரிசி எனக்கு நேரா?
 கொல்கின்றேன், மெல்கின்றேன், கூறு போட்டுக்
 குடருக்கு அனுப்புகின்றேன் உணவாய் வந்தால்.

எழிலார்ந்த தோற்றத்தின் துணைநா நென்றே
 எனைத்துலக்கி வைக்கின்றீர்! எனினும்
 பொல்லாய்
 பழிநாணா வெற்றிலையும் பாக்கும் சேர்ந்தே
 பரதேசி யாக்கிவிடும் காவி கட்டி!
 ஒழிந்தாலே உணர்கின்றார் மாண்பை! ஓடி
 ஒட்டுப்பல் கட்டிடுவார்! உதட்டுக் கோட்டை
 வழிவிட்டால் எனைப் பார்க்கக் கூடும்! யாரும்
 வளர்வதற் கென் அறிமுகமே தேவை கண்டீர்!

தினமணிச்சுடர் 19-8-1962

மேகம்

வண்ணத்தை மாற்றிடுவோம் ஒந்தியல்ல,
வடிவத்தை மாற்றிடுவோம் கணைரூரல்ல,
விண்ணில்தான் உலவிடுவோம் தேவரல்ல,
விரைவாக நகர்ந்திடுவோம் 'டாங்கி'யல்ல,
கண்ணுக்குத் தெரிந்திடுவோம் ஆனா லெம்மைக்
கையாலே பற்றிடவே இயலா துண்மை!
விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் ஏணி வைப்போம்
ஏறிவர எவருக்கும் உதவ மாட்டோம்!

கூனத்தில் குடியிருக்கும் எங்க ஞள்ளும்
கையத்தில் வாழ்கின்ற குணங்க ளுண்டு!
மோனத்தில் மூழ்கிவிடும் சிழட்டு மேகம்
முகடேறித் தவமிருக்கும், மாலை வந்தால்
ஞானவொளி பெற்றாற்போல் மெருகு கூடி
ஞாயிறொளிப் பூச்சாலே பொன்னாய் மாறும்!
காணமயில் அதைக்கண்டு களிப்ப தில்லை
கஞ்சமுகில் அது மலடு! நரைத்த மேகம்!

உருவான புலமையுடன் ஆற்ற லுள்ளோர்
ஒடுங்கி; புகழ் மங்கியிவண் வாடும் போது
திருவுடையான் திறமையிலான் விளம்ப ரத்தால்,
தேசகவி ஆசகவி யாதல் போலே,
கருவுயிர்க்கும் கருமேகம்! ஆற்றல் கூட்டம்
காசினிக்கே உயிரளிக்கும் நாங்கள் கீழே!
ஒருபயனும் நல்காத வெள்ளை மேகம்
உயரத்தில் உலவிவரும் உலகம் ஈதே!

உழைப்போர்க்கே உடல்கறுக்கும் உண்மை தானே?
 உபயோக முகில் நாங்கள் கறுப்பு வண்ணம்!
 தழைத்தோங்கும் செடிகொடிக்குத் தண்ணீர்வார்க்கத்
 தண்ணீயால் நாங்களெலாம் ஒன்று கூடி
 மழைபொழியத் தீர்மானம் போடு தற்கு
 மாநாடு கூட்டுகின்ற காலம் கார்த்தி!
 அழைப்பெல்லாம் ஐப்பசியில் அனுப்பி விட்டால்
 அதுமுதலே அணிவகுப்பு ஆர்ப்பாட்டந்தான்!

பிரிவாலே வாடுகின்ற காத லர்க்குப்
 பெருந்துன்பம் தருகின்ற நிலவு தன்னைப்
 பரிந்தேகி மறைப்பதனைத் தவறாய் எண்ணிப்
 பழிக்கின்றார், பதைக்கின்றார் பண்பீ தாமச?
 சரியில்லை இவரெண்ணம் என்ற போதும்
 சரிகின்றோம், கருந்திரையை நீக்கு கின்றோம்
 விரிமனத்தர் எம்நிலையை ஏற்றுப் போற்றி
 விழைந்தெம்மை மே அகமென்றழைத்திட்டார்கள்

உலகத்தின் உயிர்நாடி நாங்கள், ஆனால்
 ஒருசார்பாய் எப்பணியும் செய்வ தில்லை,
 கலகத்தை உண்டாக்கி இடைநு ழைந்தே
 கைப்பட்ட பொருளெடுத்துச் சுருட்ட மாட்டோம்!
 நிலமகளைக் குளிர்விப்போம், ஈடாய் ஏதும்
 கொடுவென்றே மறியலெலாம் செய்ய
 மாட்டோம்!

அலருக்கும் வாழ்த்துக்கும் செவிகொடுத்தே
 ஆரவரென்றே தேடி அலைய மாட்டோம்!

ஆழி

பல்லுக்கு உவமைசொல்லும் முத்து, காதல்
பழவிதழுக் குவமை சொல்லும் பவளம், ஆளும்
சொல்லுக்குப் பொருணிருக்க வேண்டு மின்றேல்
சுவையில்லை எனுமுவமை உப்பு, நல்ல
வில்லுக்கு நிகரான புருவத் திள்கீழ்
விளைவாடும் விழிக்குவமை கெண்டை, வைரக்
சல்பதித்த நகை சுமக்கும் கழுத்திற் கிடாய்க்
கவிஞ்சங்கும் கருவளர்க்கும் ஆழி என்பேர்!

நீலநிறம் எனக்கேதான் சொந்த மென்று
நிச்சயமாய் நானுரைக்க மாட்டேன், ஆனால்
நீலநிறம் பெற்றதெலாம் ஆழி ஆமா?
நிலவுலவும் வானுக்கும் என்றன் பேரா?
காலமெலாம் கற்றுணர்ந்தே கவிதை பாடிக்
களிப்பூட்டும் அலைப்பிள்ளை

அதற்கொன்றுண்டா?
ஞாலத்தீர்! உமக்கொன்று சொல்வேன், நீவீர்
ஞாயிலா உருவகத்தைச் செய்ய வேண்டாம்?

அலைகிழித்தே கலம்செலுத்தி ஆண்டதாலே
அழித்திட்டேன் தமிழ்நூல்கள் தம்மை என்றே
நிலைகெட்ட மாந்தர்தாம் பேசும் போது
நெஞ்செல்லாம் வேகிறது, என்ன சொல்லு?
கலையுணர்வு கெட்டசிலர் கற்கும் நூலைக்
கையேந்தி வந்திட்டார், கவன்று நானும்
அலைக்கையால் தடுத்திட்டேன், ஆனால் கீழோர்
அதையொப்பாக் காரணத்தால் ஏற்றுக்
கொண்டேன்!

ஆதவனின் படுக்கையறை நான்தா னென்றே
 அறியா தோர் சொல்கின்றார், இல்லை, இல்லை
 சீதனவெண் ணிலவோடு பரிதி காதல்
 செய்கின்ற தென்பதெலாம் புளுகே! பண்டைப்
 போதங்கள் கற்பனைகள் அறிவைத் தேய்க்கும்
 பொய்ச்சரக்கு! அதைநம்ப வேண்டாம், வீணே
 வாதங்கள் செய்யாதீர்! வையம் வாழ
 வரும் மழையோ என்னுதவி! பரிதி கூட்டு!

எனக்கேதும் காவலிலை, கரையைக் காட்டிக்
 காவலிது என்பதெலாம் ஒவ்வாப் பேச்சு!
 எனக்குகரை காவலெனில் குமரிக் கண்டம்
 எப்படி என் அணைப்பிற்குள் ளடங்கிற்றய்யா?
 தின்ந்தினமும் வெங்கதிரோன் ஆவி யாக்கித்
 திருடுகின்ற நீரையது தடுத்த துண்டா?
 மனந்திறந்து சொல்கின்றேன் நான் பொங்கிட்டால்
 மறைந்தொழியும் கரையுமொரு காவலாமோ?

நான் மாற வில்லையென எவர் சொன் னாலும்
 நம்பாதீர்! அறிவொளியை அணைக்க வேண்டாம்!
 ஏன் மாறவில்லை? என் அளவில் மாற்றம்
 இல்லையென மறுத்துரைக்கும் அறிஞர் யாரோ?
 மீன் நீந்தாப் பனிப்பாறை ஆழி மாற்றம்
 மேல்நாட்டு நூல்களிலே காணலாமே!
 ஏன்? என்றன் சுவைகூட மாறி வந்த
 இயல்பறியும் ஆர்வலரை ஏற்றுவோமே!

நீக்ரோ உலோகம் - இரும்பு

மண்பெண்ணின் மணிவயிற்றி லிருந்த என்னை
 மதிநுட்ப வலிமையினால் வெளிக்கொணர்ந்தே
 கண்பட்ட தூசுதனைக் களைதல் போலே
 கருத்தோடு கழிவுகளை யகற்றி விட்டுப்
 பண்படுத்திப் பலகருவி படைக்க வேண்டிப்
 பகுத்தறிவின் துணையோடு பாடுபட்டே
 எண்ணரிய பொருள்கண்டார், இயற்கை வென்றார்!
 என்றாலும் வறுமைமட்டும் வாழு தின்றும்!

உழைப்பாலே உயர்ந்தவனோ நான்தான், ஆனால்
 உயர்ந்ததென உரைக்கின்றார் தங்கந் தன்னை!
 மழைக்குதவாக் காளானின் குடைநி கர்த்த
 மங்கலப் பொன், வெள்ளிக்கே உயர்வு தந்தார்!
 தழைக்கிறது தொழிலெல்லாம் என்னால், ஆனால்
 தங்கந்தான் பெருமைதனைத் தட்டிக் கொண்டார்
 உழைப்புக்கின் கில்லையடா பெருமை என்ற
 உண்மைக்கு நான்சான்றாய் ஆனேன் கண்டார்!

தங்கத்தின் மீதெனக்கிங் குள்ள காழ்ப்பைத்
 தட்டானின் கைச்சுத்தி யாக மாறி
 பொங்கிவரும் சினந்தீர அடித்தே னானால்
 பொறாமைக்கு வெற்றிமட்டில் கிட்டவில்லை!
 செங்கதிரின் ஒளிபோன்ற தங்க மென்றன்
 சிறுமதியை எள்ளிநகை யாடிக் கொண்டே
 துங்கமணித் தோழியின் கூட்டத் தோடே
 துடியிடையார் மேனியிலே அணியாய் ஆனார்!

எத்தனைதான் அறிவாற்ற விருந்து மென்ன
எண்ணத்தால் மாந்தனின்றும் உயர வில்லை;
பித்தரைப் போல் அழிவிற்கே கருவி கண்டு,
பிறர்நாட்டை அச்சுறுத்த முனைதல் நன்றோ?
நித்தநித்தம் விஞ்ஞானம் வளர்ந்தும், நெஞ்சு
நிறைவில்லை மாந்தர்க்கு வாழ்வில், அந்தோ
இத்தனைக்கும் நானேதான் மூல மென்று
நினைக்காதீர், நானல்ல உங்கள் மூளை!

உலகத்தை உயர்ந்திடவே உழைத்தே நானும்
உதவாத நாளில்லை, தங்கம் போலே
நலமாக அணியாகி மின்னி விட்டு
நடமாடி நான் பேரு வாங்க வில்லை!
இலமென்றே ஏங்காமல் என்னைத் தொட்டால்
ஏற்றத்தைப் பெற்றிடலாம், ஆனா லென்னை
நலங்கெடுக்கும் போர்க்கருவி யாகச் செய்தே
நானிலத்தின் அமைதிதனைக்குலைக்க வேண்டாம்!

—பொருள்—

அடுப்பு

அன்னக் கொடிபறக்க ஆதாரக் கம்பம்நான்!
 இன்று பலவடிவில்! என்னுணவும் எத்தனையோ!
 பெண்ணாய்ப் பிறந்த பிழைக்காக என்னைப்போல்
 புண்ணாய்ப் பொலிந்து புழுவாய் நெளிவதெலாம்
 என்பால் நெருக்கம் இருப்பதனால் தான்போலும்!
 முன்னேற்றம் காண்பதற்கு முச்சடக்கும். பெண்ணினமே!
 மேட்டுக் குடியின் மிடுக்கான மாளிகையா?
 ஓட்டுத் தலைவிடா? ஓரக் குடிசைகளை?
 எங்கேயும் பின்புறந்தான் என்னிருப்பு, பெண்பொறுப்பு!
 கங்கூல், கதிர்வரவால் காணாமற் போனாலும்
 எங்கள் இருட்டுநிறம் எப்போதும் தெய்தடவும்
 மங்கையரின் வார் குழல்போல் மங்கா திருந்துவரும்!
 அச்சம், அறியாமை அண்டவிட்ட ஏழைகளின்
 குச்சுக்குள் மட்டில் குமைந்து புணைந்திடுவேன்!
 ஆய்த எழுத்தின் அடையாளம் என்மூக்கு!
 வாய்மட்டும் நீர்யானை! வட்டத்தின் கீழ்சதுரம்!
 அத்தைமடி பூனைக்கு! ஆவேன் சிலநேரம்!
 நித்தம் எரிவேன்நான் நீடுழைப்போர் வீட்டில்!
 அறுசுவை உண்டி அடிவேன் உதவி,
 வெறும்பேச்சாய் ஆவேன் விறகின்றேல், இந்நாளில்
 ஆவியுடன் மின்சாரம், ஆட்கொல்லி மண்ணெண்ணெய்
 ஏவி எது வந்தாலும் எல்லாம் அடுப்புத்தான்!
 எம்மிடத்தில் எச்சரிக்கை எப்போதும் தேவைதான்
 நம்புங்கள் நானுங்கள் நட்பு!

கோபக் கோளமே!

மோனப் பெருவெளியின் மூலகமே! மூண்டுவரும்
 ஞான ஒளிச்சுடரே! ஞாயிறெனும் செந்தீயே!
 காலக் கடிசை நீ! காலையிலும் மாலையிலும்
 ஆலம் பழத்தின் அசப்பு நீ! எங்களிடம்
 ஒப்பாரி வைத்தின்றும் ஓயா தழுவின்ற
 இப்பாரின் முப்பாகம் ஏமார்ந்தே நொந்தலற
 வெப்பக் கதிர்விந்தால் உற்பத்தி யானகரு
 உப்பு தனையள்ளி ஒடிவிண் நீ மறைத்தாய்!
 அப்பப்பா உப்புக்கல் ஆழிதனைப் பார்ப்பதற்கே
 எப்போ திருட்டுமென ஏங்கிக் கிடந்தல்லில்
 கன்சுமிட்டிக் கைநீட்டும்! காரணப்பேர் விண்மீனாம்
 மண்ணுலகம் ஏமாறுப்! மாமுந்நீர் மாரடிக்கும்!
 என்னவிது? ஆண்வர்க்கம் எங்கேயும், இப்படியா?
 கன்னியரைக் காதலித்துக் கைவிடலும் ஓர்கலையா?
 செங்கதிரே! நீதியீதோ செப்புவெனக்

கேட்டு விட்டால்
 பங்குனியைப் பார்த்திருந்து வெங்கணலைக்

கொட்டுகிறாய்
 அச்சுறுத்திப் பார்ப்பாரை, ஆர்ப்பாட்டம் செய்வாரை
 இச்சகத்தார் என்றென்றும் ஏற்றித் துதிப்பார்கள்
 இல்லையெனில் தைமுதல்நாள் இத்தமிழ்

மண்ணுனக்கே
 நல்லநறும் பொங்கலிட்டே நாவார வாழ்த்திடுமோ?
 "நானளித்த ஆடையுடன் நாடோறும் மாறிவரும்
 வானவியை வாழ்த்துகின்ற வார்த்தை வணிகர்களால்!

ஆடுமகன் ஆர்கலிக்கும், அன்னவன்மேல் வான்மதிக்கும்
 நாடுமனம் உண்டென்றே நானறிவேன், ஆழியவன்
 அன்போடே தன்மீனை ஆகாய மீனாக்கி
 முன்னிரவில் தூதனுப்பி முத்தத்திற் கேங்குவதும்
 என்னை நினைத்தஞ்சி இந்துவெனும் தந்தநிலா
 இன்றும்நா னில்லா இரவில் தலைகாட்டும்
 ஒல்லாத போக்குதனை ஒன்று மறியார் போல்
 பொல்லாக் கவிக்குலமே! பூசி மெழுகாதே;
 செய்நன்றி கொல்வதுவோ? செய்யுள் நெசவாளா!
 வெய்யில், வெளிச்சத்தின் வேந்தென்றன் மேற்பழியா?
 எல்லார்க்கும் எல்லாமே என்கின்ற தத்துவத்தை
 சொல்லாமற் கைக்கொண்டேன்; சொன்னதையே

செய்யாத

உங்களுக் கென்னருமை உள்ளவரைத் தோன்றாது
 செங்கதிர்நா னில்லையெனில் செந்நெல்லும்

செங்கரும்பும்

இன்னபிற நன்மைகளும் ஏதையா? தூற்றிடினும்
 என் கடமை நான்தவறேன், எல்லார்க்கும் நான்

தருவேன்

அன்புள்ளம் எப்படியோ, அப்படியே ஆதவனும்!
 என்றுரைத்தே மேற்றிசைக் கேகிவிட்டான் மாவட்டம்!
 அன்னவன் மேலோன், அகவழுக் கில்லாதான்
 என்றும் இனைப்பதிலை ஏன்?

ஊழல்

முன்றெழுத்துப் பேர் எனக்குத் தமிழா? அல்ல;
 முந்திராவால் புகழெனக்குக் காப்பீட்டல்ல;
 சான்றோர்கள் என்பகைவர் கள்ளு மல்ல;
 சுகமெங்கும் பரவியுளேன் குறளு மல்ல;
 நானில்லா இடமில்லை நாட்டில், என்றன்
 நடமாட்டம் காற்றுக்கே நிகராம், தொந்தே
 ஏனினு பேசாத நாவே இல்லை
 ஈ.வே.ரா, காமராசர், அண்ணா வல்ல!

நாட்டாட்சித் தேர்தல்தான் எனது பெற்றோர்
 நல்குகின்ற உரிமந்தான் உடன்பிறப்பு!
 நீட்டாத கரங்களையும் நீளச் செய்வேன்
 நோட்டாகச் சலுகைகளை மாற்றி வைப்பேன்!
 கூட்டாக எனைச் சேர்ந்தே வளர்ந்தோ ரோர்நான்
 குடிமக்கள் முன்தானை நேரும்! ஆமாம்
 சீட்டாட்டம் போன்றதுதான் எனது வெற்றி
 செய்தித்தான் பரபரப்பே பொழுது போக்கு!

கல்விக்கோ, முடிவில்லை; கற்றோர் ஊக்கும்
 கலைகளுக்கும் எல்லையிலை; என்னைப் போலே!
 வெல்லத்தான் பலர் முயன்றார், வீழ்ந்த தன்றி
 வினைவெற்றி காணவில்லை, புற்று நோய்முன்
 செல்லாத காசான மருந்தைப் போலே
 சிலரென்னை எதிர்த்தார்கள் நந்த போலே!
 நல்லவர்கள் வெறுத்தென்ன? நாட்டி லென்றன்
 நடமாட்டம் குறையவில்லை வளர்தல் கண்டீர்?

ஊழலெனை ஒழிப்பதற்குப் பேச்சு வேண்டாம்
 உள்ளத்தில் தாய்மைபுடன் துணிவே போதும்!
 வேழமெனப் பீளிறுவதும், புலியை வீழ்த்தும்
 வேடிக்கை காட்டுவதும் போதும், நசுட்டைப்
 பாழடிக்கும் சலுகைகளை ஒழித்துக் கட்டிப்
 பண்பாட்டை நேர்மைதனை ஊட்டி வைத்தால்;
 ஊழலெனை ஓரளவு குறைக்கக் கூடும்
 ஒன்றிரண்டு எலிவேட்டை ஏய்ப்பு வேலை!

நாடாளு மன்றத்தில், நால்வர் பேச்சில்
 நாளேட்டில், சந்திப்பில், பொதுக்கூட்டத்தில்
 கேடான ஊழல்நாள் பேச்சு! நாடே
 கிடங்கிதற்காய் ஆனதுபோல் தோற்றம்! இங்கே
 கோடானு கோடிபண ஊழ லாலே
 கொழுத்தவரை அடையாளம் கண்டு விட்டால்
 மூடாத இமயமலை போன்ற ஊழல்
 முதலைகளை ஒழிக்கும்நாள் தேர்தல் நாளே!

காலணி !

தெம்பே இலாமல் தேக மிளைப்பினும்
கொம்பும் இளைக்காக் கோத்திரம் தோன்றி
எண்ணாண் உடம்பை ஏற்றிச் செல்லும்
கண்படக் கரியைக் கக்கிடா வாகணம்!
பாத பஞ்ச பாண்டவரி பதுங்கிட
ஆதர வளிக்கும் அடவி! உண்ணக்
கோலும் புல்லும் கொடுத்த பூமியைக்
காலும் குளம்பும் காயப்படுத்தி
நன்றி கொன்ற நடத்தைக் காக
இன்று காலில் இருந்து தேய்கிறோம்!
நெருப்புப் பிணத்தின் நிறமும், தோய்ந்த
குருதி நிறமும் கொண்டதெம் மேனி!
பகைமுன் புலியெனப் பாய்ந்திடும் மறவன்
தொகைநூல் அணங்குமுன் துவளுதல் போலே,
நெருப்பை மிதிக்கும் நெஞ்சுர மிருப்பினும்
பருகும் நீரிடம் பயமோ மிகுதி!
முயல்முக வடிவும், மூட்டையைக் குத்துத்
இயல்புடை ஊசியை ஒத்த வடிவும்
அடிமைத் தளைபோல் ஆங்கொரு நூலும்
படியப் பிணைக்கும் பாங்கினைக் காணலாம்!
உங்கள் மருத்துவர் உயர்ந்த இடத்தில்,
எங்கள் மருத்துவர் இருப்போ பாதையில!

எத்தனை சாதிகள் இந்த நாட்டினில்!
 ஆத்தனை வகைகள் அடியவ னினத்திலும்!
 பட்டு நெசவு பார்ப்பவன் பாரியான்!
 வட்டுக் கட்டி வாழ்வது போலே
 எங்கள் பிரமணும் இருப்பான்! ஈதோ
 உங்கள் சமூகம் உதவும் நீதி!
 பணிவுடை எங்களைப் பாவி்கான்! புறமும்
 துணிவுடன் தோளில் தொத்தும் துணிலை
 அகத்திலும் வைத்தேன் ஆதரிக் கின்றீர்?
 சகவாழ் வென்னும் சங்கதி யெல்லாம்
 வாழ்க்கையி லில்லை! வாயுரை கொண்டே
 ஏழ்மையை வீரட்டும் எத்தர் வாழ்வோ
 எங்கள் வாழ்வினும் இழிந்த தென்றே
 உங்களுக் குரைத்தால் ஒப்பிடு வீரோ!

வாய்ப்பந்தல்

வாய்ப்பந்தற் போடுவதைத் தொழிலாய்க் கொண்டு
வாழ்நாளை வீணாக்க வேண்டாம், நாளும்
வேய்கின்ற சொற்கூரை நிழலுக் காமா?

வெறும்பேச்சால் ஒருஊசிச் செய்யப் போமா?
தாய்நாட்டில் தொழில்வளத்தைப் பெருக்கவேண்டும்
தரமாகப் பலபொருளும் செய்ய வேண்டும்
ஒய்வின்றி நாமுழைக்க வேண்டும்! வாழ்வில்
ஒய்யாரம் பின்னர்தான் வந்து கூடும்.

நம்மாலே 'இது' ஆமா என்றே எண்ணி
நம்திறத்தைக் குன்றவிட வேண்டாம், ஆமாம்
எம்மாலும் இதுமுடியும் என்ற எண்ணம்
எழுந்திட்டால் இங்கென்ன குறைச்சல்? வானில்
அம்பன்ன பறந்தேகும் 'ராக்கெட்' மற்றும்
அணுகுண்டு வரைநாமே செய்ய லாமே!
வம்பர்கள் நம்மெல்லை தன்னில் காலை
வைப்பதற்குத் துணியாத வலிமை சேர்ப்போம்!

அயல்நாட்டார் நமைமதிக்க வேண்டுமென்றால்
அவசியம்நாம் தொழில்துறையில் உயரவேண்டும்!
நயமாக எப்பொருளும் ஆக்கும் ஆற்றல்
நமக்கெல்லாம் வந்தாக வேண்டும்! நெஞ்சில்
உயர்வான எண்ணங்கள் வேண்டும்! நாட்டை
உய்விக்கும் உணர்வுமெழ வேண்டும்! ஆனால்
அயர்ந்திடுகே நாமிருந்த போதே மாற்றார்
ஆயுதத்தால் நமைவெல்லப் பார்த்தார், கண்டார்!

ஊதியத்திற் கேயுழைப்பு என்ற கொள்கை
 உடையவரால் உண்டாமோ ஊக்கம்? கெட்ட
 சாதி, மத வேற்றுமையைப் பேசிப் பேசிச்
 சண்டையிடும் சமூகரினால் கேடு தானே?
 மேதியினில் என்நாட்டை உயர்த்த வேண்டி,
 மிகவுழைப்பேன் நானென்றே இணைஞர்கூட்டம்
 வாதிட்டுக் கிடக்காமல் வளர்ச்சி காண
 வாடாமல் உழைப்பதற்கே எழுதல் வேண்டும்!

எத்தொழிலும் இழிவல்ல என்ற எண்ணம்
 இளைஞரிடை ஏற்படவும் வேண்டும், முன்னோர்
 சொத்துதனில் சுகங்கண்டு திளைத்துத் தூங்கும்
 சோம்பேறித் தனமொழித்து விழிக்க வேண்டும்!
 அதிலல்லா நிலம்போலே அயலா ரிங்கே
 அடிபதிக்கத் துணிவதும் அயர்வி னாலே!
 சத்துள்ள எல்லாரும் உழைக்க வேண்டும்
 சமவாய்ப்பை இம்முறையில் பெறுதல்வேண்டும்.

ஆற்றலைநாம் போற்றிடவே வேண்டும், அஃதே
 ஆக்கத்திற் குறுதுணையாய் அமைந்தேஊக்கும்!
 போற்றாத ஆற்றலெனாம் புதைந்த செல்வம்
 பொருளாக்கம் இதனாலே குறைந்து போகும்!
 வேற்றுமையைத் தொழில்முனைப்பில் வளர்த்திடாமல்
 வியக்கின்ற புதுக்கருவி படைக்க வேண்டும்
 சேற்றுக்கும் எருவிட்டால் விளைச்சல் கூடும்
 சிந்திப்பீர்! செயல்படுவீர் உயர்வீர் நன்றே!

ஒன்றே ஒன்று

ஆயிரம் விண்மீ னோடே
அம்புலி வலம்வந் தாலும்
மாயிருள் நீக்கும் சக்தி
மாசினா பரிதி ஒன்றே!

கோடியே உணர்வு நெஞ்சில்
குடியிருந் திட்ட போதும்
ஆடியே அடங்கும் போது
அழுவதும் அன்பு ஒன்றே!

எத்தனை பாடு பட்டே
எப்பொருள் சேர்த்திட்ட டாலும்
இத்தரை மாந்த குக்கோ
இருப்பெலாம் மானம் ஒன்றே!

எண்ணிலாப் பேரைச் சொல்லி
எவரெதைப் போற்றிட டாலும்
மண்ணுளார்க் கெல்லாம் அன்னை
மட்டுமே தெய்வ மாவார்!

பட்டினை அணிந்த மேனி,
பழந்துணி போர்த்தக் காயம்
விட்டதிங் காவி என்றால்
விறகிடை எல்லா மொன்றே!

சுவரும் சுண்ணாம்பும்

அடிப்பட்டார்; உதைப்பட்டார்; அயலார் கையில்
 அகப்பட்டார், சிறைப்பட்டார்; அட்டா நாட்டின்
 முடிப்பட்டா தனைமாற்றிக் காட்ட எண்ணி
 முற்பட்டார், துயர்பட்டார்; இன்றோ கொள்கை
 தெடிபட்டுத் தும்மியதைத் 'தியாக' மென்றே
 நீட்டுகிறார், முழக்குகிறார், இவர்கள் முன்னோர்
 அடிபட்ட இடம் நிற்கத் தகுதி யுண்டா?
 அவருழைப்பை நினைக்கின்ற நன்றி யுண்டா?

சுவரெழுப்பிக் கூரையிட்டார் முன்னோர், நாமோ
 சுண்ணாம்பைப் பூசினிட்டுச் சுற்றிச் சுற்றித்
 தவறாமல் விழாவெடுத்தே வெளிச்சம் போட்டு
 வீதியுலா வந்துகனிக் கின்றோம்! அந்தோ!
 உவர்நீரின் உப்பெடுக்க முந்திப் பட்ட
 உதைகளுக்கே உடல்கொடுத்தும் மானங் காத்த
 அவர்களைப்போல் வாழாமல் அடக்கம் விட்டே
 ஆர்ப்பாட்ட அரசியலைத் தொழிலாக் கிட்டோம்!

அன்றாடங் காய்ச்சிகனாய் அல்லற் பட்டே
 அன்றுழைத்தோர் ஆட்சிதனை மீட்க வாழ்ந்தார்!
 குன்றன்ன பொருள்காட்டிக் கூப்பிட்டாலும்
 கொள்கைவிட்டோர் அடிவைத்தாரில்லை, என்றும்
 தன்குடும்பம்; தன்வசதி தள்ளி வைத்தே
 தாய்நாட்டிற் குழைத்தார்கள்! வியர்வை போலே
 இன்றவரின் நிலைவுகளைத் துடைத்து விட்டே
 ஈ, கொசுவைத் தெய்வமென ஏற்று கின்றோம்!

இளைய தலைமுறையே !

பொருள் தனை முயன்றுநீ தேடு!—புனியில்
பொருளிலார்க் கிங்கிலை வீடு!
அருள் தனை அவசியம் நாடு—நாளும்
அயரா துழைதுடிப் போடு!

புதுப்புது பொருள் தினம் செய்வாய்!—உலகின்
பொதுச்சந்தை தனிலதை விற்பாய்!
நிதம் நிதம் தொழில்முனைப் போடு—ஆர்வம்
நீர்க்காமல் நிலைது பீடு!

மேலை நாட்டினர் போலே—நாளும்
மேன்மை யுறப்புவி மேலே.
ஆலைத் தொழில்பல செய்வோம்—நல்ல
ஆக்கங் கண்டிங் குய்வோம்!

கற்றவர் பயிர்த்தொழில் செய்தால்—மாறி
காலத்தில் பொய்யாது பெய்தால்
பற்றிடு மோநமைப் பஞ்சம்—ஊன்றிப்
பாருங்கள் அன்புடன் கொஞ்சம்!

நல்லதே செய்திட வேண்டும்—நூலோர்
நவில்வதைக் கேட்டிட வேண்டும்!
அல்லன நீக்கிட வேண்டும்—செய்தால்
ஆகாத தொன்றிலை யாண்டும்!

வணிக நெறி

கத்துகடல் நீர்கிழித்தே கலம்செ லுத்திக்
 கரிக்கொம்பும்; கவின்முத்தும்; ஏலக் காயும்
 வித்துருமத் தோடுமயிற் தோகை விற்றே
 வியனுலகில் நம்முன்னோர் ஏற்றந் கண்டார்!
 எத்திக்கும் வியந்ததவர் ஆற்றல் கண்டே!
 எவரவர்போல் நாணயத்தில் மிக்கா ரென்றார்
 அத்தனையும் அடிசறுக்கி வீழ்ந்தாற் போலே
 ஆனதுமேன் நம்நிலைமை அந்தோ! அந்தோ!

நல்லபொருள்; தக்கவிடை; குறித்த காலம்
 நம்வணிகர் நெஞ்சிலிவை நிற்க வேண்டும்!
 சொல்வதிலே தூய்மையுடன் உறுதி வேண்டும்
 சோம்பலின் நிச்சுறுசுறுப்பாய் இயங்க வேண்டும்!
 இல்லைபெணும் சொல்லதனை எடுத்தேறிந்தே
 எதுவேண்டும் எனும்சொல்லே நிலைக்க வேண்டும்!
 வல்லார்தான் தமிழரெலாம் என்றே வையம்
 வாய்ப்பிளந்தே சுரவொலியும் எழுப்ப வேண்டும்!

இருட்டறையில் பண்டத்தைப் பதுக்கி வைத்தே
 இரட்டிப்பு விலைவாங்க எண்ணும் ஆளை
 ஒருமுகமாய் வணிகரெலாம் எதிர்ப்ப தோடே
 உயர்நெறியை அன்னார்க்குப் புகட்ட வேண்டும்!
 பொருளொன்றே வணிகர்க்கு தோக்க மென்னும்,
 பொல்லாப்பை உடனடியாய்ப் போக்க வேண்டும்,
 அஞ்சுவேண்டும், அஞ்சாமை வேண்டும், மக்கள்
 அடிவயிற்றி லடிக்காத பண்பு வேண்டும்.

உழைப்போர் உலகம்

கோவில் குளங்கள் உன்படைப்பு!—உயர்
கோட்டைக் கொத்தளம் உன்னுழைப்பு
காவி மனத்தவர் கோவிலுக்குள்—பொன்
காசு படைத்தவர் கோட்டையிலா?

கன்னலும் செந்நெலும் உன்னுழைப்பு!—உயர்
தென்னையும் மாவும் உன்வளர்ப்பு—!
அன்னவை எல்லாம் யாருரிமை—அட
ஆணவக் காரருக் கோப்பெருமை?

சோலையும் சாலையும் உன்படைப்பு!—பெரும்
'ஆலையும் ஊர்தியும் உன்னியக்கம்!
வேலையே உன்றன் உரிமையெனில்—அதன்
விளைச்சல் எல்லாம் செல்வருக்கா?

பட்டும் பருத்தியும் நெய்தவன்றீ!—அதில்
பற்பலப்பு மைகள் சேர்த்தவன்றீ!
ஓட்டும் கந்தலும் உன்றனுக்கா?—அட
உழைப்புச் சுரண்டலை ஒப்புவதா?

நேர்மையை நெஞ்சில் வாழவிடு—கெட்ட
நீசரை ஏற்றி ஓடவிடு!
ஊர்நலன் எண்ணிப் பாடுபாடு!—எவர்
உட்கார்ந் துண்டாலும் வாளைஎடு!

அடக்கம்

பாப்புக்குப் பாண்டங்கள் அடக்கம், மீட்டும்
பாமூக்கோ அதன்நரம்ப டக்கம், என்றும்
காப்பேநீ என்றுகரம் தந்து விட்ட,
காரிகைக்கோ கணவனகம் அடக்கம், முல்லைப்
பூப்போலே சிரிக்கின்ற மழலைப் பேச்சில்
புகழ்கின்ற சுவையனைத்தும் அடக்கம், செந்தேன்
பாப்படைக்கும் பாவலர்க்கோ சொல்ல டக்கம்;
பண்பாளர் பேச்சுக்கோ அவைய டக்கம்!

நேர்மைக்கே நிலமடக்கம்! நெஞ்சில் வீரம்
நிறுத்திநிலம் காப்பார்க்குப் புகழ டக்கம்!
வேர்கொண்ட ஆற்றலுக்கு விருத டக்கம்
வெற்றிக்கோ பரிசுடக்கம்; வெய்யோ னுக்கோ
ஏர்கொண்ட மதியடக்கம்; எம்பி ஆர்க்கும்
எழில்நீலக் கடலுக்கோ உப்ப டக்கம்!
வார்கொண்ட கன்னியரின் பார்வைக் கிங்கே
வாலிபங்கள் அடக்கமெனில் வியப்பீ தாமோ?

தலைமைச் செயலகம் தமிழ்மய மாகவே!

தண்டமிழ் மொழியில் தகைவிலார் வழியே
எண்டிசை மொழியும் இரண்டறக் கலந்து
தமிழின் உயரிய தரத்தைக் கெடுப்பதை
உமியள வறியார், உணர்ந்தும் திருந்தார்
ஆண்டே அகன்றார், ஆளவந் தோரோ!
பாண்டியர் போலே பழகு தமிழின்
தொன்மை, தூய்மை, தொய்யா வளமை
என்பன போன்ற இயல்பை அறிந்தவர்;
ஆட்சி மொழியாய் ஆக்கிய தமிழில்
ஆட்சி செய்வதோ ஆங்கில சொற்களே!
இந்தி, அரபு, இலத்தீன் பிறவும்
முந்திப் பிடித்த இடத்தில் தமிழை
இருத்திட வேண்டி இயற்றுக தமிழ்ச்சொல்!
எருவிடா தேற்றும் பயிரென ஆட்சியில்
நந்தமி ழிருப்பது நன்றா? ஆல்போல்
செந்தமிழ் மொழியில் செறிந்துள சொற்களை
அறிந்தே எழுதும் ஆர்வ மில்லாதவர்
குறிப்பெலாம் ஆங்கிலம்! கூட்டப் பேச்சும்
எழுத்துத் தமிழிலும் பிறமொழிச்சொற்களை
இழுத்தே திறுத்தி எதையும் செய்யும்
நிலையை மாற்ற நிந்தையை நீக்கத்
தலைமைச் செயலகம் தமிழ்மய மாகவே!

தாய் வீட்டிற்குச் சென்றுள்ள தலைவியை
வாக்களிக்க வரும்படி தூது விடுகிறான் தலைவர்

தோர்தல் வருகிறது

கற்பனைக்கு வெண்ணிலவு
காட்சிக்கவள் காந்தச்சிலை
பொற்கிழியைப் போன்றவளைச்
சென்றால் வரச்சொல் — வாக்கைச்
சொன்னபடி செய்பவர்க்கே
சென்று போடச் சொல்!

வண்ணக்கடல் செம்பவளம்
வாய்க்கவளே செண்கரும்பு
எண்ணத்திலே நின்றவளை
எட்டிவரச் சொல் — வாக்கைப்
பெண்ணடிமை தீர்ப்பவர்க்கே
பேசிப் போடச்சொல்!

செவ்விதழில் புன்கிரீப்பு
செய்வினையில் செவ்வெறும்பு
கவ்வையிலாக் கோகிலத்தைச்
சென்றால் வரச் சொல் — வாக்கைத்
தன்னலத்தைக் கொன்றவர்க்கே
சென்று போடச்சொல்!

சுரநிலா ஆசைமுத்தம்
இருட்டறையில் அன்பனைப்பு
சேர இவை பெற்றுக் கொள்ளச்
சென்றால் வரச் சொல் — வாக்கைத்
தண்டமிழக்குக் காப்புறுதி
தந்தால் தரச் சொல்!

நாட்டுக்கொரு நல்லபணி
நற்றமிழுக் கேற்ற அணி
வீட்டுக்கர சானவளைச்
சென்றால் வரச்சொல்—வாக்கை
ஆள்வரும் கொள்ளையரை
எள்ளித் தள்ளச்சொல்!

கோட்டையிலே தேர்மை நிலை
நாட்டப்பட வேண்டுமடி
கூட்டுப்புற வானவளைச்
சென்றால் வரச்சொல் — வாக்கைச்
சிந்தாமல் சான்றோர்க்கே
சென்று போடச்சொல்!

தமிழா இது செய்

பயிர்வளர் பசியற!
பணிபுரி வளம்பெற
உயிர்கெடு பகைகெட
உடன்எழு வினைபுரி

மிடிமையை ஒழித்திடு தமிழா!
அடிமையைப் பழித்திடு தமிழா!

தமிழ்மொழி நலம்பெற
தனித் தமிழ் வளமுற
அமிழ்தெனும் இலக்கியம்
அனுதினம் படித்திடு

இனம்மொழி நினைத்திடு தமிழா!
இருளினை அகற்றிடு தமிழா!

பழம்புகழ் தனைமற
படைபுதுக் கலைபல!
முழவிசை, குழவிசை
முதல்தரத் தமிழிசை

அழகுற தினம்பயில் தமிழா!
உழவொடு வளரிதைத் தமிழா!

கவிஞரைப் புகழ்ந்திடு
கலைஞரை வழத்திடு
புனிப்புகழ் நடுமிவர்
பொருளினும் உயர்ந்தவர்

அணியிவர் எனநினை தமிழா!
அருங்கலை வளர்த்திடு தமிழா!

தமிழர் பண்பு

தன்மான மன்றோ தமிழர்க்கு வேல்
தன்மானம் பேணாச் சதைஎன்புத் தோல்!

கற்பணி யொன்றே தமிழ்ப்பெண்ணின் சொத்து!
கள்ளமில் அன்பே கருணைக்கு வித்து!
பொற்பிலா பேதைக் கேயிறைப் பித்து!
பேரருள் கூறும் தமிழ்வாழ்வை நத்து!—தன்மான

ஆண்மையும் அன்பும் அவர்வாழ்வில் காணும்
ஆண்றநநி றாய்மை நிதவாழ்வில் தோனும்
கேண்மையும் மாண்பும் கிழவோரைப் பேணும்
கீழ்மதி அன்னார் உடன்கேர நாணும்!—தன்மான்

போரெனில் உள்ளம் பொங்கவே போவார்!
போற்றிடும் வாழ்வில் இளிவரின் சாவார்!
ஆரியர் பாதையில் அவர்நலம் மேவார்!
அற்பரின் பொய்யை மறையெனக் காவவர்!

— தன்மான

முழக்கம்

விழி புலிப் போத்தே—மடைமை
அழி அரி யேறே!

குகை இருக்காதே—எழுந்தால்
பகை வலுக்காதே!
மிகை இதுவாமோ—தமிழன்
நகை பழுதாமோ?

வெறி நமக்கல்ல—பிழைக்
குறி நமதல்ல
வெறி உடையாரை—வெலும்
நெறி நமதாகும்!

தமிழ் உயிரன்றோ?—ஒளி
உமிழ் மணியன்றோ?
அழி என்பாரை—உடன்
பழி வெளியேற்று!

மொழி உணர்விலையேல்—அவர்
முழு மனிதரல்ல!
அழி அறியாமையை—தமிழ்
வழி அறிவுபெறு!

நமது முன்னோர்

ஆயிரம் கோயிலைக் கட்டிவைத்தார்—தங்கள்
அகக்கோயில் தன்னை இடித்து வைத்தார்
பாயிரம் நூறு படைத்து வைத்தார்—நம்மின்
பண்டை நூல்களை அழித்து வைத்தார்!

தெய்வங்கள் பற்பல தோற்று வித்தார்—நல்ல
தீரரின் கதையை மூடி வைத்தார்!
பொய்மைச் சாத்திரம்—நூறு கண்டார்—கூட்டப்
புழங்கும் கருவி என்ன கண்டார்?

தெய்வ வாகனம் கண்டவர்கள்—தினம்
தேடும் ஊர்தியைக் கண்டதுண்டா?
உய்ய தவம்பல செய்தவர்கள்—அஃதும்
உதவா தென்பதை உரைத்த துண்டா?

மெய்ஞானம் மெய்ஞானம் என்றார்கள்—இங்கே
பொய்ஞான பூசைதான் செய்கின்றார்
செய்ஞானம் ஊக்கா தத்துவத்தால்—ஊறு
செய்தே கெடுத்தவர் நம்மவர்கள்;

எத்தனை யோசரக் கிங்குண்டே—அவை
ஏலத்தில் போகாத பொய்ச்சரக்காம்
நத்தியே நாம்வாங்கும் பொருட்களிலே—பல
நாத்திகர் மூளையில் உருவானதே!

வரவேற்பு

சம்பங்கி பூக்கவிஞர் சந்தத் தமிழ்க்கோமான்
 இம்மா நிலம்பெற்ற சடில்லா வாணியவர்
 தம்கனிதை தாய்நாட்டைத் தாண்டி ஒலித்தபினும்
 உம்மென்று நாயிருத்தல் ஒல்லா தெனயெண்ணி
 மாடத் தலைப்பாகை மாக்கவிஞன் பாரதியும்
 பாடப் பிறப்பெடுத்தே பாராண்ட பர்வேந்தும்
 குடியிருந்த கோவிலிலே கொண்டாட வந்தோம்
 நெடிதுயர்ந்த நன்னெஞ்சைசநீரலைபால்

காட்டவந்தோம்!

பாட்டுத் திறம்பெரிதா? பண்பு நலன்பெரிதா?
 தோட்டுக்கும் மாறாத நோன்பு மனம்பெரிதா?
 எல்லாம் பெரிதென்றே ஏற்கின்றோம், ஏற்றுக்கின்றோம்
 வல்லா ரவர்வாழ வாழ்த்தி வணங்குகிறோம்!
 ஆயிரங் கோடிபொருள் அள்ளிக் கொடுக்காமல்
 பாயிரந்தான் பாடுகின்றோம், பாபப் பொருளெல்லாம்
 மாயிருளில் சிக்கி மயங்கிக் கிடப்பதனால்
 சேயிரங்கி ஆடுகிறோம்; தாய்தயங்கி நிற்பதனால்!
 துண்டா? தொகையுண்டா? என்றார் பலரிங்கே
 துண்டுக்கே நாங்கள் தொலைதூரம் வந்துள்ளோம்!
 தொண்டுக்கே நன்றி தொகைகொண்டு வந்துள்ளோம்!
 தெண்டனிட்டே நிற்கின்றோம் தேடுபொரு

ளின்மையினால்!

ஆர்ப்பாட்டக் கூச்சலெல்லாம் போர்ப்பாட்டும் ஆகிடுமா?
 தார்ப்பாட்டை எல்லாமே தேர்ப்பாட்டை ஆகிடுமா?
 ஆக்கக் குறையிங்கே ஆயிரந்தான் கண்டாலும்

நோக்கக் குறைகாண நோன்பிருக்க வேண்டாமே!
 சிற்றில் லமைத்தே சிறுவர் சமைத்தளிக்கும்
 வெற்று விருந்துண்பார் பற்றுடைய பெற்றோர்கள்!
 அந்த விருந்தின்கே! சிந்தையில் நிற்கட்டும்;
 பிந்தி வருவார்க்குப் பேசும் முறையீதே!
 பொன், பொருள் புத்தாடை போற்றும் புலவர்க்கு
 மன்னர்போல் யாமளித்தோம், மாதிரிக்கே

யாமளித்தோம்!

இன்றிலும் ஓர்குறை! சந்துவக்க மண்ணில்லை!
 என்றாலு மோர்நா விரையாவும் தந்திடுவோம்!
 கால மிருக்கிறது ஞாலக் கவிஞனுக்குக்
 கோல விழாவெடுக்கக் கொள்கைமனம்

கொண்டுள்ளோம்!

அந்நா ளழைப்போம் அனைவருமே வந்திடுக!
 நந்நாளாம் இன்று நலங்கூட்ட வந்தோரே!
 அன்பால் வரவேற் றடங்குகிறேன்! எல்லார்க்கும்
 என்வணக்கம் கூறுகின்றே னின்று!

(தென்னார்காடு தமிழ்க் கவிஞர் மன்றத்
 தால் கவிஞரேறு வாணிதாசனார் அவர்
 களுக்குப் புதுவையில் எடுக்கப்பட்ட
 பாராட்டு விழா வரவேற்புப் பா.)

கவிதைக் காவலர் தெசிணிக்கு

நார்ப்பட்டுப் பாவலர்கள் நாட்டாண்மைக் கோட்டத்தில்
ஆர்ப்பாட்ட மில்லா அசல்பட்டுப் பாவலரே!
தொண்டுக்கோ, தூய்மைக்கோ தோள்கொடுக்க வாராரை
மண்டும் கருணையுடன் மார்பணைத்துச் செல்கின்றீர்!
நம்பிள்ளை முன்னேற நாமுதவ வேண்டுமெனும்
செம்மை உணர்வின் செயல்பட்ட காவலனே!
உன்தாவில் வந்துநின்றே ஒண்ட இடம் கேட்டவரை
மன்றத்தி லேற்றி மகிழ்ந்துலவச் செய்தவன்நீ!
தத்தித் தவழ்கையிலே தாய்மடியோ நின்னேடு!
கொத்திப் பறக்கையிலே கோலஇதழ் மாமியகம்!
மண்டகம் மத்தியிலே கண்டுவக்கும் தாமரைநீ!
பண்பாட்டைப் பேணுகையில்; பாடும் பரம்பரையே!
புண்பாட்டுப் போதையிலே தன்பாட்டே மேலாக
எண்ணுவதும். ஏடுகளில் ஏற்றமிகு நின் பணியைக்
காட்டத் துணிவின் றிக் காரிஞளாய் மாறுவதும்
பாட்டு நெறிக்கே பமுதன்றோ? காவலனே!
கொண்டையிலே ஏறிவிட்ட நண்டின் கொடுக்கின்ற
வண்டின் வழிகாட்டி! வாய்பொத்தும் பாட்டுலகம்!
ஊர்விளங்க ஏதோ உயர்ந்துவிட்ட காரணத்தால்
பேர்சொல்லி நின் தொண்டைப் பேச மறப்பதுவோ?
ஊட்டி வளர்த்தார் உறவை மறக்கின்ற
பேட்டிப் 'பிரமுகர்கள்' பேசும் புதுநீதி
கேட்டு நகைக்காத கேடர்சூழ் பாட்டுலகில்
ஏட்டுப் பொதுயாகம் ஏனய்யா செய்கின்றீர்?
என்னென்ன பாடுபட்டே ஏட்டில் கவிவளர்த்தீர்!

என்னென்ன வாய்ப்பளித்தே எம்மவரை நீர்வளர்த்தீர்?
அன்னங்கள் போலே அவரெல்லாம் நின்றபேரை
பின்னுக்குத் தன்விப் பெருமையதில் காண்கின்றார்!
நன்றியிலாக் கூட்டமிது, நாம்நினைக்கக் கூடியதா?
இன்னுமேன் இத்துறைக்(கு) ஏட்டுப் பெருந்தொண்டு!
சட்டும் பொருளை இழந்தும் இதழ்நடத்திக்
காட்டும் உறுதிக்குப் பாட்டுலகம் செய்ததென்ன?
பெட்டிப் பணம்பெறவும்; பேதையரைப் போற்றிடவும்,
சூட்டிச் சுகம்பெறவும், கொள்கையிலார்க் கூட்டவும்
நாளும் எழுதி நாணமற்றுப் பொய்யுரைகள்
ஆளும் திறன்பெற்ற ஆண்மைகெட்ட பாத்துறையில்
புத்தன்நீர்! எத்தரிடைப் போதி மகத்துவத்தை
எத்தனைநாள் போதித்தீர்? எத்தனைபேர் பின்

தொடர்ந்தார்?

பாதையிலே முள்பரப்பிப் பார்க்கப் பதுங்கிநின்ற
பேதைகளைக் கண்டும் பெருந்தன்மை பேணுவதேன்?
உண்மைக் கனிஞருமை ஊருக்கா வேளையிலும்
விண்கடர் போலே விழைந்தநெறி நிற்கின்றீர்!
உன்தொண்டை; உன்திறத்தை; உன்பண்பை, உள்ளன்பை
என்றும் மறவா இதயத்தால் வாழ்த்துகிறேன்!
நாடாள்வோர் உன்னை நனிதேற்றிப்பொற்கிழியைப்
பாடென்றே நீட்டுவதைப் பார்க்க விழைகின்றேன்!
ஆட்டுக்கோ ஆட்சி? அரிக்கது கூடாதோ?
பாட்டுக்கோ வேந்தே! பணித்திறனைப் பாராட்டி,
உன்வாசல் தேடி உயர்பரிசு வாராக்கால்
என்ன பயத்த தது?

இங்கே இவை...!

ஆடக் காண்பது முக்கட லலைகள்,
அசையக் காண்பது கேரளக் கரிகள்,
ஓடக் காண்பதோ ஊட்டிடும் நதிகள்,
உறங்கக் காண்பதோ மஞ்சப் பொதிகள்!

பாடக் கேட்பது மாங்குயில் கீதம்!
படிக்கக் கேட்பது வள்ளுவர் வேதம்!
ஆடக் காண்பதோ அம்மயில் கூத்து!
அசையக் காண்பதோ அருவியில் ஓடம்!

சுரக்கக் காண்பது சுவைநீர் ஊற்று!
சுகமுற வீசிடும் தென்றற் காற்று!
பரவையில் காண்பது பளிங்கெனும் மீன்கள்!
பசுமரக் காட்டிலே பாய்ந்திடும் மான்கள்!

இளமரக் காவில் இசைத்திடும் வண்டு!
இரையும் ஓடையில் மேய்ந்திடும் நண்டு!
வனங்கெழு மாங்கனி வகைகளை யுண்டு
வானரம் காய்பறித் தாடிடும் செண்டு!

மின்னக் காண்பது கன்னடத் தங்கம்
மிளிரக் காண்பது தென்கடல் சங்கம்!
கன்னல், செந்நெல், கதலியும் தேக்கும்
தென்னையும் பாக்கும் தென்னவர் ஆக்கம்!

—மன்றம்

இரங்கல்

உளமதைத் தலைவர் கொள்ள
ஒளிமுகம் நிலவு கொள்ள
இளநகை மலர்கள் கொள்ள
இருட்குழல் அசைகள் கொள்ளக்
களம்பொரும் உடைவா னென்ற
கண்வினை கொள்ள, வாய்த்த
இளமையைக் காலம் கொண்டால்
ஏந்திழை என்ன செய்வேன்?

நடைநலம் மயில்கள் கொள்ள
நாநலன் கிளிகள் கொள்ள
இடைநலன் மின்னல் கொள்ள
இதழ்நலன் கோவை கொள்ள
படையுடன் காதல் வந்தே
பாவையென் உயிரைக் கொண்டால்
தடைசெய இயல வில்லை
தலைவரென் மருங்கி வில்லை.

ஒளிமதி! பெண்ணீ என்றால்
உணக்கினப் பற்றே இல்லை!
அளியிலா ஆண்கள் நெஞ்சில்
அழலைநீ கொட்டி டாமல்
எனியவர் பெண்க னென்றே
எரிக்கிறாய் துணையில் லாரை!
வெளியிலே தலைகாட் டாதே
வெண்ணிலா தேய்வாய் நாளை!

அல் நினைவு... !

நிருவாண நிலவுக்கேன் மேக ஆடை?

நீர்ததும்பும் வாவிக்கேன் பாசிப் போர்வை?
புருவமென்று ஏதுமிலா உலகப் பெண்ணே!

பொருந்தாது நீமையைப் பூசிப் பார்த்தல்!
அரும்புகின்ற மென்மலரே! உணக்கேன் பன்னீர்?
அஞ்சுகமே கொஞ்சுவதை நிறுத்து! இங்கே
பொருளுணர்ந்து சொல்லானக் கல்லாக் கூட்டம்
புகழ்மேடைப் புலம்பலிலே சோர்ந்து விட்டேன்.

இருள் ஒளியை விழுங்குகின்ற வேளை! அல்லி
இதழ்விரித்து வரவேற்கும் மாலை! நெஞ்சள்
அரும்புகின்ற எண்ணத்தில் போதை ஏற்ற
இசைகூட்டும் சுவர்க்கோழி தொடக்கப்பாட்டு!
பொருள்மங்கை பூமணக்கப் போயும் வந்தும்
பொல்லாத உறவுக்கே ஆளைத் தேடும்
இருள்வந்தே இங்காட்சி நடத்தும் போதில்
இரவிக்கு வரவேற்பு கொடுப்ப தெங்கே?

பாப்புனையும் பருவநிலா ஒளியே! கண்ணின்
பாப்பாவே வரியெழுத்தை நிறுத்து! என்னைக்
காப்பாற்று! உறவாடு! இதழைச் சேரு!
கண்ணாலே கவியெழுது! உணர்ச்சி யூட்டு!
யாப்புக்குள் பாவடக்கம்! பாட்டுக் குள்ளே
யாழிசைக்கும் சீரடக்கம்! சீருக் குள்ளே
காப்பான அசையடக்கம்! கவிகா லத்தில்
காசுக்குள் நீதிநெறி அடக்கம் அந்தோ!

அகவுணர்வு

புற்றீசல் போலே நெஞ்சில்
புகுந்துள ஆசை யெல்லாம்
பொற்றேரில் ஏறி ஓடும்
புதுநெறி காண்ப தற்கு!
கற்றோங்கும் கவிஞன் நெஞ்சாய்க்
கவிமகள் என்கண் பட்டாள்!
அற்றோடிற் றன்றே நெஞ்சு
அவளிடம் தஞ்ச மென்றே!

ஆடற்கும் பாட லுக்கும்
அருகிலே நின்றே ஏங்கும்!
காடலையும் புள்ளி மான்போல்
கண்வழி யிரட்சி காட்டும்!
ஊடற்கும் உறவு கொண்டே
உவக்கவும் துடிக்கும் நெஞ்சு
மாடத்துப் புறவாம் காதல்
மாசக்தி வாட்டு தம்மா!

நாற்றிடை நண்டு மாடும்
 நாணிடை பெண்மை யாடும்;
 ஆற்றலின் வெளிப்பா டாக
 அவரவர் உழைப்பு மாடும்!
 காற்றிடை மலர்க ளாடும்;
 கனியிடைக் கிளிக ளாடும்;
 மாற்றிலை என்றன் நெஞ்சில்
 மாதவள் உருவே ஆடும்!

சந்தனம் மணக்கும், நல்ல
 செண்பகம் மணக்கும், மாதர்
 செந்தணல் மூட்டிச் செய்யும்
 சீடையும் மணக்கும், தாளும்
 நந்தமிழ்ப் புகழ் மணக்கும்;
 நல்லவர் வினைம ணக்கும்;
 சிந்தையில் நின்ற பெண்ணின்
 சீரெலாம் மணக்கும் நெஞ்சில்!

இலக்கிய இன்பம்

ஆலயம் அனைத்தும் நாடி
அவன்புகழ் பாடி னாலும்,
ஞானமே பொய்யென் றோதி
ஞானிபோல் நடித்திட் டாலும்,
நாலிரண் டடிகள் நூலை
தாடியே கல்லார் வாழ்வில்,
ஓலமே எஞ்சும், இன்பம்
ஓரடி எட்டிப் போகும்!

ஆயிரம் கந்தா ரென்றே
அலைமே புகழ்ந்திட் டாலும்,
பாயிரம் நூறு பாடிப்
பாவலர் ஏற்றிட் டாலும்
மாரிடுள் குழந்த நெஞ்சில்
மங்கல ஒளியை நீட்டும்,
தூயவன் அருட்பா தன்னில்
தோய்ந்திடா உள்ளம் பாழே!

ஈடிலா வீரம்! சீயம்
எதிர்த்திட வெற்றி ஈட்டும்!
பீடுடை தோளும், நீளும்
பெருமையும் இகூத்திட் டாலும்,
ஏடெலாம் பேசும் பண்டை
இலக்கிய வரலா றான
பாடலாம் புறத்தைக் கல்லாள்
பருப்பிலா விருந்துண் டோனே!

குறள்நெறி பிப். 1966,

காப்பும் மூப்பும்

நீசுடை ஆம்பற் போலும்,

நித்தில ஒளியைப் போலும்

சீரிய கொள்கை போற்றிச்

சேர்ந்திடு மிளைஞர் போலும்,

ஆரிய பக்தி கொண்ட

ஆத்திகர் தன்மை போலும்

நேரிழை காதல் நெஞ்சம்

நெகிழ்ந்திடா தென்ப துண்மை!

முழுமதி யொத்த பாவை

முக்கனிச் சாறு போல்வாள்

வழுதியைக் காத வித்தே

வாழ்வினை அவனுக் காக்கத்

தொழுதனள்; இறையென் றெண்ணித்

துடித்தனள்; மேனி காண

வழுதியும் வந்தா னோர்நாள்

வடிவினைக் காட்டித் தேரில்!

காதலர் வருகை காணக்
 காதலி விழைவ திந்த
 பூதலத் தியற்கை, ஆனால்
 பொறுப்புடை பெற்றோ ரீதைப்
 பாதக மாக எண்ணிப்
 பாவையைப் பூட்டி வைக்கும்,
 ஆதர வற்ற போக்கை
 ஆய்ந்தன ளொருத்தி அந்நாள்!

எல்லுமிழ் வளைக்கை தோழி!
 என்னலன் கொள்ளை கொண்ட,
 வல்வினை மாறன் தேசை
 வாரிநான் விழியா லுண்ணல்,
 நல்வினை அன்றன் றெண்ணி,
 நமக்கிடர் செய்யு மன்னை
 நல்லிளம் பருவந் தாண்டி
 நடந்தவ எல்ல போலும்!

(முத்தொள்ளாயிரம்—பாடல் 83)

அகமும் புறமும்

மூவாத முல்லைக்கும் பெண்ணே?—உன் வாய்
முறுவலொளி இல்லையடி கண்ணே!
தாவாத கிள்ளையடி பெண்ணே!—உன் நா
தமிழுக்குத் தத்தையெலாம் பின்னே!
கூவாத குயிலடியே பெண்ணே!—குயிலும்
சூரலெடுத்துப் பாடாதே கண்ணே!
ஆகாதே என் முயற்சி பெண்ணே!—உன்னை
அஸ்றிணையோ டொப்பிடவா கண்ணே?

புதியதொரு உறவுன்னால் பெற்றேன்—அதனைப்
பேணுதற்கே காதலையான் சுற்றேன்;
புதியதொரு உணர்வொன்று கண்டேன்—நெஞ்சில்
பூத்தெழுந்த ஆவலையான் விண்டேன்
மதியத்தில் மாவொன்று கண்டேன்—அந்த
மரநிழலில் யானொதுங்கி நின்றேன்!
பதியட்டும் இதழின்னே கண்ணே!—இன்பப்
பரிமாற்றம் நடக்கட்டும் இன்னே;

பருவத்தைப் பயன்கொள்வோம் பெண்ணே!—வாழ்வு
பழுத்துவிடில் வேதாந்தம் முன்னே!
திருநாட்டின் நலம்நாடும் போது—காதல்
தேவையிலை எனிலில்லை கோது!
மருனாதே மொழி, நாடு மின்றேல்—நமக்கு
மகிழ்வுட்டும் இல்லறமுமேது?
உருவான கொள்கையுடன் வாழ்வோம்—அன்பில்
உரமேற்றிப் பொதுத்தொண்டி வாழ்வோம்!

தேவைதானா?

எல்லை யில்லா எழிலருவே!—எங்கள்
இன்ப மளித்த தல்விருந்தே!
முல்லை எயிறு முறுவலிக்கச்—சிப்பி
முத்தும் ஆரமும் எனக்கெதற்கு?

காதல் நஞ்சை வாழைத்தாரே!—அவர்
காட்டிய அன்பின் நற்சான்றே!
ஆதர வென்றுள் அணைப்பிருக்கப்—பல
ஆண்டவன் காப்பு எனக்கெதற்கு?

பிஞ்சு விரல்கள் பத்துதொட — உன்
பேசும் சதங்கை இசைமுழங்க,
அஞ்சுகம் நீயென் துருகிருக்க — மரப்
பஞ்சு மெத்தை எனக்கெதற்கு?

மொட்டு மலர்ந்த மல்லிகையே! — அவர்
முத்திரை காட்டும் பேரெழிலே!
கிட்டே நீயெனைச் சார்ந்திருக்க — வெண்
பட்டும் பொன்னும் எனக்கெதற்கு?

கள்ளியில் நெஞ்சக் கதிரவனே! — காதல்
காட்சி விளக்கும் காவியமே!
தேள்ளமு தென்றே நீயிருக்கக் — சொம்புத்
தேனும் பாகும் எனக்கெதற்கு?

அழகுச் சிலையே ஆருயிரே! — நெஞ்ச
அழுக்கா நில்லா ஆரமுதே!—
மழலை சிந்தும் நீயிருக்கக் கெட்ட
மரக்குழல் யாமும் எனக்கெதற்கு?

தாவிக் குதித்தே ஓடிவந்தே — என்றன்
தானைப் பிடித்துக் கொஞ்சுகையில்
ஆவி குளிர்ந்து போகுதடா! — இதை
ஆயை தொழுகை செய்திடுமோ?

உந்தன் அங்கம் ஒவ்வொன்றும் — நூறு
ஆயிரம் தத்துவம் . பேசுகையில்
பந்தம் வேண்டா மென்றுரைக்கும் — கெட்ட
பக்தி போதம் எனக்கெதற்கு?

உன்னை உலகம் ஏற்றிடவே—தினம்
அன்னைச் சொற் கேட்டுயர்ந்திடடா!
என்றும் நீயென் மருங்கிருந்தால் — வெறும்
ஏட்டு கற்பனை எனக்கெதற்கு?

பெண்மை நலன்

விரிந்து பரந்த வியனலகில்
 வேண்டும் சுகங்கள் பெண்ணிடத்தில்
 தெரிந்து செயல்படும் தாய்க்குலத்தில்
 தீமை நுழைவதோ பூதலத்தில்?
 அன்பும் அறனும் அவராலே
 அடிமை என்பதோ திமிராலே?
 இன்பந் தருவார் உறவாலே
 இருப்பதோ இருளில் புவிமேலே!
 பெண்மை வாழ வேண்டுமடா!
 பெருமை அதிலே உள்ளதடா!
 உண்மை வாழ வேண்டுமடா!
 உரிமை அவர்க்கும் தந்திடடா!
 மாதா தன்னை மதிக்காது!
 'மா'வென வாழ்வது பெருந்தீது!
 ஆதா சத்தை உயர்த்தாமல்
 அவனியில் மாந்தர்க் குயர்வேது?
 கவிஞர் பிறப்பும் பெண்ணிடத்தில்
 கலைகள் ஒளிர்வ தவரிடத்தில்
 புலியிற் றீமை உள்ளிடத்தில்
 போ, போ நிலலா தென்னிடத்தில்.
 மங்கை மதிநலம் போற்றிடுக!
 மடமைப் பேயை ஒட்டிடுக!
 எங்கும் அறிவொளி ஏற்றிடுக!
 ஏழ்மை நிலையை மாற்றிடுக!

—பொருள்

வெண்புறா பறந்ததே!

ஓதகும் சிறப்பி னாலே
உலகுளார் நெஞ்சி செல்லாம்
சீதள நிலவைப் போலே.
சிறப்பிடம் பெற்ற, மக்கள்
காதலன் நேரு ஆவி
கட்டுடல் பிறிந்த ஞான்று
ஆதவ னிருந்து மிந்த
அகிலமே இருண்ட தம்மா!

எவனெவன் குழப்ப மங்கே,
இவனுரை வினக்கம் காட்டும்
எவனெவன் பூச லங்கே,
இவனுரை அமைதி நாட்டும்,
எவனெவன் பேச்சு வார்த்தை,
இவனுரை தீர்வு காட்டும்
எவரெவ ரெனினும் நேரு
இயம்பிடும் உரைம திப்பார்!

இன்னதோர் மாண்பை நாங்கள்
 இனியெவர் மாட்டு காண்போம்?
 மன்றெலாம் மணக்கும் பேச்சை:
 மணிக் குர லொலியை, மீண்டும்
 என்றுயாம் கேட்போ மத்தோ!
 எவரிதை ஈடு செய்வார்?
 தென்றலாய்த் திகழ்ந்த கோவே!
 தீயுமைத் தீண்ட லாமா?

மாடிலாக் குமணன் நெஞ்சாய்,
 மக்களை வாட விட்டே,
 ஈடிலாத் தலைவ ரேறே!
 எவர்க்குநீர் உதவச் சென்றீர்?
 பாடிலா நிலம்போ லிந்தப்
 பாரத பூமி தன்னை,
 வாடிடு எனவி டுத்தே
 வாழ்க்கையை முடித்துக் கொண்டீர்!

உன்குரல் கேட்டால் போதும்,
 உள்ளமே குளிர்ந்து போகும்!
 உன்புகழ் கேட்டால் போதும்,
 உணர்வுகள் பொங்கும்! மக்கள்
 உன்னுரு கண்டால் போதும்
 உவப்பிலே மிதந்து போவார்!
 உன்னுயிர் போன தென்றார்
 உடலுயிர் குன்றிப் போச்சே!

ஆசிய சோதி என்றே

அகிலமே புகழ்ந்த போதும்
மாசிலாத் தலைவ ரென்றிம்
மாநிலம் வியந்த போதும்,
காசிலான் நிலம்பெற் றாற்போல்
கனிப்பிலே திளைத்தோ, மாணால்
நேசனே! ஆவி விட்டீர்
நெஞ்சிலே நெருப்பை ஏற்றோம்!

வல்லர செல்லாம் உன்பால்
வைத்ததோர் நன்ம திப்பால்,
நல்லுரை நவிலும் பாங்கை
நாடியே எண்ணம் கேட்கும்!
நல்வினை யாற்றி நாட்டை
நலமுறச் செய்யும் போற்றில்;
சொல்லொணாத் துயரில் தள்ளிச்
சுடர்விழி மூடி விட்டீர்

இந்திய விடுதலைக்கே
ஈடிலாச் செல்வம் தந்தீர்!
இந்திய மக்களுக்கே
இராப்பக லுழைப்பைத் தந்தீர்!
சிந்தனைச் செயலி வற்றால்
சிறப்பிடம் பெற்றீர்! இன்றோ
சிந்திடும் கண்ணீ ராலே
வந்தனை செயவைத் தீரே!

—விவசாய உணகம்

தம்பி

ஆடிக் களித்திடடா தம்பி!—நானைய
ஆட்சி இருக்குதுனை நம்பி!
பாடிப் பழகிடவும் வேண்டும்—பாடல்
பண்பை வளர்த்திடவும் கூடும்!

கோவில் குளந்தேடிப் போகாதே—மனக்
குழப்பத் திற்காளாய் ஆகாதே!
காவிற் சென்றுலவி வருவாய்—இயற்கைக்
காட்சியிலே நீமகிழ்ச்சி பெறுவாய்!

படிப்பதே உன்றனது கடமை—என்றும்
படியா திருப்பதோ மடமை!
விடிந்ததும் உறக்கத்தை ஒழிப்பாய்—எவரும்
விரும்பாச் சோம்பரைப் பழிப்பாய்!

உண்னையே நீநம்ப வேண்டும்—பிறர்
உதவியைப் பெறநாண வேண்டும்!
கின்னவர் சேர்க்கையை நீக்கு!—என்றும்
சிரிய பாதையை நோக்கு.

அண்ணலை அண்ணாவைப் போன்றோர்—சொல்லை
அகத்தினில் வை, அவர் சான்றோர்!
கண்ணிய மாகவே பேசு!—தியோர்
கட்சியில் சேராது மாகு!

பொம்மை

பொம்மை நல்ல பொம்மை
புரண்டே ஆடும் பொம்மை!
அம்மா தந்த பொம்மை
அழகு குண்டு பொம்மை!

தொந்தி பெருத்த பொம்மை!
தூங்க மறுக்கும் பொம்மை!
குந்திக் கிடக்கும் பொம்மை!
குண்டு சட்டை பொம்மை!

கால்கள் இல்லாப் பொம்மை!
கண்ணைக் கவரும் பொம்மை!
பால்குடிக்காப் பொம்மை
பள்ளிச் செல்லா பொம்மை!

மண்ணால் செய்த பொம்மை!
மரத்தால் செய்த பொம்மை!
வண்ணத் தகட்டுப் பொம்மை
வட்ட மடிக்கும் நம்மை!

கூடி ஆட பொம்மை
கொடுக்கும் மகிழ்ச்சி பொம்மை!
ஆடிப் பாடக் கேட்டும்
அலுக்கா திந்த பொம்மை!

மழை

மழையே மழையே வா!வா!
 மரம் செடியை வளர்க்க வா!
 பழைய குளத்தில் தண்ணீரைப்
 பாய்ச்ச நீயும் இதங்கிவா!
 தவளை எல்லாம் தத்திக் கத்தித்
 தாளம் போடும் உன்னால்,
 கவலை யின்றி ஓடும் நீரில்
 கப்பல் விடுவோம் மூன்னால்!
 கூரை மேலே மரவட்டைக்
 குழந்தை 'ரயிலும் ஓடும்!
 தாரை தாரை யாகத் தண்ணீர்
 தரையில் விழுந்தே கூடும்!
 வண்ணாள் முதுகில் துணிமூட்டை
 வைத்து வருதல் போலே,
 தண்ணீர்க் குடுவை சமையைத் தூக்கித்
 தளர்ந்தே நகரும் நத்தைகள்!
 குடைக ளெல்லாம் குளிக்கும்; மழைக்
 கோட்டுங் கூடக் குளிக்கும்!
 மடையில் நிற்கும் கொக்கு கூட
 மெளன வேதம் பாடிக்கும்!
 புதுசு புதுசா கப்பல
 பூச்சி வந்தே மேயும்,
 அறியுயர மரங்கொடிகள்
 அதிர்ந்து காற்றில் சாயும்!

இலையுதிர்ந்த மரம்

திருப்பதிக்குப் போனியா?
திருத்தணிக்குப் போனியா?
உருக்குலைந்து போனியே
உனக்கென்ன வந்தது?

காய்ச்சல் ஏதும் வந்ததா?
கட்சி உனது தோற்றதா?
ஆய்ந்தும் ஓய்ந்தும் முடிவிலே
ஆண்டி யாகிப் போனியா?

அடிபெருத்த போதிலும்
அழகுணக்கு இல்லையே!
முடிமுனைக்கும் நாளைநீ
முகம்சுருங்கிப் பார்த்திடு.

—ஏப்ரல் 67

எறும்பு

சின்னச் சின்ன எறும்பு!
சேர்ந்தே செல்லும் எறும்பு!
திண்ணும் பண்டம் தேடியே
தினமும் அலையும் எறும்பு!

சிவப்பு வண்ண எறும்பு!
சீனி விரும்பும் எறும்பு!
உவப்பாய் ஓடும் எறும்பு!
உழைக்க மறக்கா எறும்பு!

இறந்த பூச்சி புழுவை
இழுத்துச் செல்லும் எறும்பு!
சிறந்த அறிவுக் கூர்மையால்
சேர்த்து வைக்கும் எறும்பு!

முட்டை வைக்கும் எறும்பு!
முதுகு நீண்ட எறும்பு!
சட்டைக் குள்ளே புகுந்தே!
கொட்டும் செந்தேள் எறும்பு!

26-9-67

இளையோர் அகராதி

திங்கள் என்பது நிலவாகும்—விண்ணில்
தேய்ந்து வளரும் ஒளியாகும்!
கங்குல் என்பது இரவாகும்—வாழ்க்கைக்
கழிவது பாதி அதிலாகும்
பொங்கு ரென்பது பூஞ்சோலை—மக்கள்
போவா ரங்கே தினம்மாலை!
சங்க மென்பது கூட்டந்தான்—அங்கே
சான்றோர் புலவர் ஈட்டந்தான்!

குக்கல் என்பது நாயாகும்—தலைவன்
கூப்பிட வந்தே வாலாட்டும்!
துக்க மென்பது துயராகும்—நெஞ்சம்
துடிக்கும் வேதனைப் பயிராகும்!
செக்கர் என்பது செவ்வானம்—இயற்கை
செய்யும் வண்ணம் அதிற்காணும்!
சிக்க ரென்பது கள்ளாகும்—நல்லோர்
சிந்தை தீண்டாச் சொல்லாகும்!

அஞ்சுக மென்பது கிளியாகும்—பேசும்
 ஆற்றல் அதற்குச் சிறப்பாகும் |
 கஞ்சுக மென்பது சட்டையடா—மேனி
 கவிழ்ந்து கிடக்கும் உடையாகும்!
 வஞ்சின மென்பதோ கடுங்கோபம்—மாற்றார்
 வந்தால் நமக்கும் வரும்சாபம்!
 கெஞ்சுகத லென்பது இரப்பதடா—அஃதோ
 கீழோர் மாட்டே பிறப்பதடா!

மந்தி என்பதோ பெண்குரங்கு—வாலி
 மாண்டிடக் காரணம் அதுவொன்றாம்!
 தந்தி என்பதோ ஆண்யானை—நீண்ட
 தந்த பற்கள் அதற்குண்டாம்
 அந்தி என்பது மாலையடா—இரவை
 அழைத்து வந்திடும் தோழனடா!
 புந்தி என்பதோ அறிவாகும்—புகழை
 விழைவோர் தேடும் பொருளாகும்!

தூவல்

(ஊற்றுப் பேனா)

ஊற்றுப் பேனா என்றன் பேர்!

உங்கள் பைதான் என்றன்வீடு!

மாற்றுப் பெயரோ தூவல், கற்றோர்
மதிக்கும் பொருளில் நானும் ஒன்று!

நீட்டுக் கழுத்து ஒட்டகந்தான்

நீர்தனை உறிஞ்சு மாப்போல்

போட்டுக் கொள்வேன் மையைநான்
புரளும்நா வெள்ளைத் தாளினமீது!

அழுக்கு மையைப் போட்டு விட்டால்

அடைத்துக் கொள்ளும் என் நெஞ்சு!

எழுத்து வடிவம் இருந்தி டாது!

எனக்கும் அசுத்தம் பிடிக்காது!

கழுத்தும் நாக்கும் எனக்கு முண்டு!

காணப் பற்கள் கூட உண்டு!

இழுத்து மூடும் கதவைப் போன்றே

எழிலாய் எனக்கும் உறையொன் றுண்டு!

உயர்வும் தாழ்வும் என்னி னத்தில்

உண்டு மாந்தர் செயல்பாட்டில்

அயர்வே இன்றி நானுழைப்பேன்

அழகை வருமெனை உடைத்திட்டால்!

—சீமைணி சுடர் 8-3-1964

காக்கை

காக்கை கறுப்புக் காக்கை
கழுத்து வெளுத்த காக்கை,
மூக்கைத் திட்டிக் கொண்டே
முறுக்கைத் தூக்கும் காக்கை!

அழகல் தின்னும் காக்கை
அஃறிணைத் தோட்டி காக்கை!
புழுப்பூச் சாயினும் பிடித்தே
புசிக்கத் தயங்காக் காக்கை!

பிறிர்தம் கூட்டில் படுக்காது!
பிஞ்சுக் குஞ்சை மறக்காது!
உறவை வெறுத்தே ஒதுக்காது!
ஒற்றுமைக் குவமை காக்கைதான்!

தனியே உண்ண விரும்பாது!
தவறு இனத்திற் கெண்ணாது!
பனியே மிகுந்த காலையிலும்
பகட்டாய்க் குளிக்கும் காக்கைகளே!

அம்மா வாசை வந்திட்டால்
அழைப்போ காக்கைக் கதிகந்தான்
கும்மாள மாய்க் கூச்ச லிட்டே
கொத்திச் சோற்றைத் தின்றிடுமே!

பள்ளிக்குச் செல்லாப் பிள்ளைக்கும்
பாடம் கற்பித்த பசு.

குரங்கு அண்ணே! குரங்கு அண்ணே!
எங்கே போறீங்க?
கொய்யா மரத்தில் ஏறி ஆடிக்
குதிக்கப் போறேனே!

காளை அண்ணே! காளை அண்ணே!
எங்கே போறீங்க?
காட்டுக்குள்ளே வளர்ந்த புல்லை
மேயப் போறேனே!

எருமை அண்ணே! எருமை அண்ணே!
எங்கே போறீங்க?
ஏரிக் குள்ளே இறங்கி நல்லாக்
குளிக்கப் போறேனே!

காக்கை அண்ணே! காக்கை அண்ணே!
எங்கே போறீங்க?
காட்டுச் சுள்ளி எடுத்துக் கூடு
கட்டப் போறேனே!

சிட்டுக் குருவி! சிட்டுக் குருவி!
எங்கே போறீங்க?
சிந்திக் கிடக்கும் தானியத்தைப்
பொறுக்கப் போறேனே!

எறும்புத் தம்பி! எறும்புத் தம்பி!
எங்கே போறீங்க?
இலப்பு எங்கே இருக்கு தென்றே
தேடப் போறேனே!

பசுவு அக்கா! பசுவு அக்கா!
எங்கே போறீங்க?
பள்ளிச் செல்லாப் பயலை இப்போ
முட்டப் போறேனே!

பரிதி

கீழ்வானில் செந்தூரப் பூச்சு, மேகக்

கிழிச்சலிலே தங்கத்தின் சாயல்! ஓயா
ஆழ்கடலின் அலையெல்லாம் துளிர்மா போலே!
அதில்துள்ளும் கயலுக்கோ காவிப் போர்வை!
யாழ்மீட்டும் வண்டினங்கள் குயில்பாட் டிற்கே!
யாரெமக்கு மேலென்று கிள்ளை பேசும்!
ஏழ்வண்ண வில்வீரன் பரிதித் தோற்றம்
ஏற்படுத்தும் எழில்விந்தை என்னே! என்னே!!

பூமிக்குப் பொன்னாடை போர்த்தும் அண்ணல்!
புதுமதிக்கும் ஒளிநல்கிப் புரக்கும் வள்ளல்!
காமிக்கும், கன்னக்கோல் கள்ளர்—கட்கும்
கதிர்க்கரத்தால் கைவிவங்கு போடும் காவல்!
சமொய்க்கும் கனிச்சுவைக்கும், வண்ணத்திற்கும்
இயற்கைவழி அருட்டந்தை! எரியும் பந்தே!
சேமித்து வைக்காத கதிர்க்கை செவ்வேள்
செகத்திற்கே சக்திதரும் செந்தி வேந்தன்!

காண்புள் கவியரங்கம் கூட்டும் வேளை
கண்ணிவந்து கடல்மடியில் சாய்வான், பின்னர்
வானத்தில் மின்மினியைச் சிதறவிட்டு
வளர்மதியைக் கொண்டதனைப் பொறுக்கப்
பார்ப்பான்!

மானமினா வண்டுக்கு மஞ்சம் தந்தே
மாசடையும் மலர்க்குலத்தின் பொலிவைக்கூட
ஊனமுறச் செய்திடுவான், உலகி லென்றும்
ஒழுக்கத்தில் வழக்கினிடில் உய்வே இல்லை!

—பொருள்

எழில்

எரிகதிர் தணிந்து மேற்கே
 ஏகினன், விரைந்தே ஆழி
 பரிதியை விழுங்கிற் றென்றே
 பதறிய நிலவு நங்கை,
 திரிந்தனள் வான வீதி;
 தேடினள் வெய்யோன் றன்னை!
 அரிதென அறியாப் பேதை
 அலமரும் காட்சி என்னே!

நலந்தருந் தேனை மாந்த
 நறுமலர் நாடுந் தும்பி,
 பலப்பலப் பூவைத் திண்டிப்
 பறந்திடுங் காட்சி, நாட்டில்
 நலமுறும் தேர்தல் வெற்றி
 நாடுவார் வாக்கு கேட்டு
 வலம்வரும் காட்சி தன்னை
 வழங்கிடும் எழில்தான் என்னே!

விண்வழி விரைந்து செல்லும்
 வியத்தகு விமானம் போலே,
 கண்களைப் பறிக்கும் வண்ணம்
 கவினுற அணிவ குத்தே,
 வெண்ணிறக் கொக்குக் கூட்டம்
 விண்வழி பறக்கும் மாட்சி
 மண்ணுள் சிறுவர்க் கெல்லாம்
 மகிழ்ச்சியை நல்கும் காட்சி!

காதலர் இதழைக் கொத்திக்
 கனித்திடும் போதி லங்கே,
 தூதனாய் வந்தோன் கண்டே
 துடித்துப் பின்வாங்கல் போலே,
 கோதிலா அலைகள் வந்தே
 குவலய கொடுமை கேட்டுப்
 பாதகர் ஆ! ஆ! வென்றே
 பதறியே ஓடு தென்னே!

பாகியே ஆடை! தூயப்
 பளிங்குநீர் வீடு! ஆம்பல்
 ஆசிலா தோழி! நல்ல
 அலவனும் மீனும் ஏவல்!
 வீசிடும் தென்றல் தூது
 விரைந்திடும் வண்டோ பிள்ளை!
 தேகடை கமலப் பெண்ணாள்
 தேமலர் ராணி யாமே!

மின்னொளிர் மேற்கு வானில்
 மேதகு ஒவியங்கள்!
 பொன்னொளி பரிதி வானில்
 புதுப்புது வண்ணம் சேர்த்தான்
 என்னிது வடிவ மாற்றம்
 எத்தனை? ஆ! ஆ! ஈதோ
 மன்னுதல் இல்லாக் காட்சி
 மாலையின் இன்ப ஆட்சி!

—கவிதை

ஆடுங்கடலே அவலம் ஏதோ?

கத்துங் கடலே

சத்தம் நிறுத்து!
எத்தனை நாளைக்
கிப்படி அழுவது?

கட்டும் மரங்கள்
குட்டிய வலியா?
மூட்டும் கலன்களால்
முதுகில் காயமா?

முத்தை எடுத்ததால்
மூண்ட துயரா?
கொத்துப் பவளம்
கொள்ளை போனதா?

குண்டுத் துகளணு
குடரைக் கலக்குதா?
மண்டும் அழக்கினால்
மனத்துயர் மூண்டதா?

கடற்கரை அரங்கில்
கண்டவர் முழங்குதல்
உடலைக் கிள்ளுதோ
ஓலம் எதற்கோ?

நதியெனும் பிள்ளைகள்
நாடி வராததால்
குதித்துக் குதித்தே
குரல்கொடுத் தனையோ?

செம்மலர் (ரோஜா)

குளிர்விழி எழில்தரும் கிறுவிரல் மழலையின்
உடல்பெறு மிருதெனும் இதழும் — காதல்
சுனிதரும் இளமுகை மதிநிகர் அரிவையின்
கனியெனும் இதழின் நிறமும்—கனத்தில்
பினிறிடும் மதகரி உடல் பினந்துயிர்பெறும்
ஒளிவிடும் வேல்நிகர் முள்ளும்—இளம்பொழு
தொளிர்ந்திடும் பனித்துளி உறங்கிட மடிதரும்
உயர்மண, மலர்வன ராஜா! ரோஜா!

வினா

பெற்றெடுத்த அன்னையுளம் பேதலிக்க விட்டு விட்டுச்
சிறறம்பலம் நாடிச் சேவிப்பார்—தெற்றெனவே
ஆடி உருக்காட்ட ஆலயத்தின் கற்சினையை
நாடித் துதிப்பதோ நன்று?

முல்லை

சின்காரச் சோலையிலோர் சின்னக் குட்டி
சிரிக்காத நேரத்தில் பாரார் எட்டி;
மங்காத ஒளிவட்டம் மறையும் வேளை
மணம்பேச வந்திடுவான் தென்றற் காளை!
அங்கமெனும் பூரிக்கும்; அட்டா! அந்த
அலங்காரி அன்னவனைத் தீண்டும் போது
பொகிவரும் புதுமணத்தில் திளைத்த மாந்தர்
புதுமுல்லை மலர்தொட்டுப் பூரிப் பாரே!

புறா

குன்றின் மணிபோல் கண்கள்
 குர், குர் என்னும் கொஞ்சல்,
 அன்றிலுக் கடுத்துக் கற்பின்
 அடையா ளம்நீ! எங்கும்
 மன்றினில், மாடந் தன்னில்,
 மதித்திடும் கோயி லெல்லாம்
 உன்னுடை உறையுள் கண்டேன்
 உன்மதி நலந்தான் என்னே!

பவளமோ உனது கால்கள்
 பட்டுதான் உனது மேனி!
 நவமணி நிறங்க ளெல்லாம்
 நலந்தரும் இறகில் என்னே!
 புவியெலாம் வேட்டு கின்ற
 போரினா அமைதிக் குற்ற
 உவமையே! புறவே!! வாழ்வில்
 உவகையைக் கொணரும் புள்ளே!

கொண்டை யுனக்கில்லை என்றே
 குமைந்துநீ கிடக்க வில்லை!
 தண்டைதா வில்லை என்றும்
 தளர்ந்துநீ நடப்ப தில்லை!
 வெண்முகில் தவழும் வானில்
 வீரைந்துநீ பறக்கும் பாணிகைக்
 கண்டதன் பயனா லன்றோ
 காவலர் அஞ்ச லானாய்!

10-5-67

தென்றலே!

என்பினை மெய்தடவும் இதத்தைத் தந்தே
 இதயத்தைக் குளிர்விக்க உன்னால் ஆகும்!
 என்மனையான் இதழ்முத்தம் கன்னசி சேர்க்கை
 இனிக்கின்ற சுவையூட்ட உன்னால் ஆகும்!
 நன்முல்லைப் பூமணத்தை அள்ளி வந்தெம்
 நாசிக்குத் தருவதற்கு முன்னா லாகும்!
 ஒன்றுன்னா லாகாதென் றொப்புக் கொள்ளெம்
 உயர்கவிதைச் சுவைதருதற் காமா? சொல்! சொல்!

குமரிப்பெண் மேலாடை தன்னைப் பற்றிக்
 குறும்பாக இழுக்கின்றாய், தழுவு கின்றாய்;
 அமரிட்ட மாவீரர் மார்பைக் கூட
 அஞ்சாமல் தீண்டுகிறாய்! அகல்வி ளக்கை
 எமக்கென்ன அச்சமெனத் துணிந்து தீண்டி
 இருட்டுக்குத் துணையாகி அணைக்கின் றாயே!
 உமக்கொன்றை உரைக்கின்றேன் உருவில் லாநீ
 ஊறுசெயின் பேருகெடும் உணர்க நன்றே!

வடக்கிருந்து வீசுவதோ வாடை! மாந்தர்
 வரவேற்காக் குளிர்காற்று! வறண்ட காற்று!
 விடக்காற்று! வெங்காய்ச்சல் தன்னை ஊக்கி
 விபரீதம் விளைக்கின்ற பொல்லாக் காற்று!
 இடக்கான இக்காற்றைப் பற்றிப் பேச்சு
 இங்கெதற்காம் என்றெண்ண வேண்டாம், சதோ
 வடக்கிற்கும் தெற்கிற்கும் இயற்கை யாக
 வாய்த்திருக்கும் பண்பிற்கே சான்றாய்க்
 கண்டோம்!

தண்ணீர்

கார்வழி பிறந்து ஆர்கலி கலந்து
பார்தனைப் புரக்கும் தண்ணீர்!
ஓர்மலர்க் கொத்தின் இதழினில் தங்கி
இருந்திடக் கண்டால் பன்னீர்!

உருவும் சுவையும் ஒருங்கே துறந்தே
உலகிதி லுயர்ந்தது தண்ணீர்!
கருவும் உறவும் கடந்த பொருளாய்க்
காட்சி தருவது தண்ணீர்!

எவர்க்கும் கிடைக்கும் இயற்கைப் பொருளாய்
ஏற்றம் பெற்றது தண்ணீர்!
உவர்ப்பும் இனிப்பும் உலகமண் ணூட்ட
உவந்தே ஏற்றது தண்ணீர்!

உலகிதில் வாழும் உயிர்களுக் கெல்லாம்
உணவுடன் தேவை தண்ணீர்!
நிலமகள் வளர்க்கும் பல பயிர் உண்டே
பயன் தரத் தேவை தண்ணீர்!

— 23-2-64

கண்ணீர்

வேதனையின் விளம்பரமே! துயர மென்னும்
 வெப்பத்தில் வினைகின்ற வியர்வை நீரே!
 போதனைக்குள் எடங்காத பொருளை! மாயப்
 பொய்கையிலே ஊற்றெடுக்கும் நீரே! பெண்கள்
 சாதனைக்குப் போர்க்கருவி யாகி, ஆண்கள்
 சக்திதனை வெல்லும்நீர்க் குண்டே! தோற்ற
 காதலுக்குப் புகலிடமே! கன்ன மேட்டைக்
 கறைசெய்யும் கண்ணீரே! உப்பு நீரே!

மொழியாலே துயர்சொன்னால் இரங்கா நெஞ்சும்
 முப்படையின் திறங்கண்டு கலங்கா நெஞ்சும்
 பழி கேட்டும், படை கண்டும் பதறா நெஞ்சும்
 பாவையரின் கொஞ்சலிலே மயங்கா நெஞ்சும்
 அழிவுக்கும் அஞ்சாத ஆற்றல் நெஞ்சும்
 அணுப்பொழுதில் அதன்வலியை இழக்கச் செய்யும்
 விழிமறைத்து. இமைவிலக்கி வீழும் கண்ணீர்,
 விழுதாற்றல் வில்லம்பை விஞ்சும் கண்ணீர்!

இமயத்தின் கண்ணீர்தான் சிந்து, கங்கை!
 இனிக்கின்ற நறவெல்லாம் பூவின் கண்ணீர்!
 நமதுடலில் ஊற்றெடுக்கும் வியர்வை நீரோ
 நாளங்கள் விடுகின்ற கண்ணீர்! விண்ணில்
 அமர்வதற்கிங் கிடந்தேடி அலையும் கொண்டல்
 அழுகின்ற கண்ணீரே மழையாம், வாவிக்
 கமலத்தின் இதழ் துஞ்சும் பனியோ, கங்குல்
 கதிரவனைக் காணாமல் விட்ட கண்ணீர்!

— மே, 67

வறட்சி

வெடித்தபலா நிலைமையிலே விளைநி லக்கள்!

வேள்ளரிபோல் வெளுத்திருக்கும் புற்ற ரைகள்!
படித்துறையில் பசுமேயும் வானி! ஏரி!!

பாலர்தம் குரல்திருப்பும் கிணறு! மேடை
நடிப்புக்குப் பின்னவர்தம் நிலைமை போலே

நறுநெய்யின் நிறமணலாய் நதிகள்! வானில்
இடித்துப்பின் மின்னி மழை பெய்யும் மேகம்

இறங்காத காரணத்தால் வறட்சி இங்கே!

இதயத்துள் எண்ணங்கள் இருந்த போதும்

எடுத்துரைக்க இயலாத ஊமை போலே,

இதமாக வளர்ந்திருந்தும் இசைவாய் மடரி

எழுந்தருளாக் காரணத்தால் கதிர்க ளெல்லாம்

உதடுதனைத் தாண்டாத சொல்லைப் போலே,

உதவாது போயிற்று! உழைப்போர் நெஞ்சில்

கதகதப்பு! கவலைக்கோ கட்டில்! மக்கள்

கண்களிலே அச்சத்தின் சுவடு! அந்தோ!

அண்ணாந்து பார்த்தயர்வர் உழவர்! வீட்டார்

அடிவயிற்றில் கைவைத்துச் சோர்வர்! ஆர்வாய்

மண்ணாள வந்தவர்கள் மருண்டு போவார்

மக்களெலாம் குடிநீருக் கேங்கு வாரர்கள்!

மண்ணீரம் காய்ந்திருக்கும் பூமிக் குள்ளே

மனசரம் போல்நீரைத் தேடு வாரர்கள்!

கண்ணீரால் வெப்பத்தைத் தணித்துக் கொள்ளக்

கையமர்த்தும் வறட்சியதன் கொடுமை என்னே!

மாரிச், 69

அண்ணல் காந்தி!

ஒறுப்பார்க்கே இவ்வுலகம் அஞ்சும்; அன்னார்
உரைகேட்கும் என்றிருந்த நிலையை மாற்றிப்
பொறுப்பார்க்கும் இவ்வுலகம் பணியு மென்ற;
புதுமைதனை நிகழ்த்தியவர் அண்ணல்; வாய்த்த
உறுப்பாக உண்மைதனைப் பற்றி நின்றே
ஒழுக்கத்தைப் பேணியதால் உலகில் சீரை,
நிறுத்தியவர், நினைவாலும் பிறர்க்கின் னாமை
நிகழ்த்தாத புது புத்தர் நேர்மை யாளர்!

அறங்கூறிப் போந்தவர்கள் அட்டா இந்த
அவனியிலே பலருண்டே அரிமாப் போலே
மறங்காட்டி புகழ்நட்ட மாந்த ருண்டு!
மார்தட்டும் பேச்சாளர் இன்று முண்டு;
அறங்கூறும் வழிநடக்கும் ஆண்மை யாளர்
அரிதென்றால் அதுமிகையா? அல்ல, அந்தத்
திறங்கொண்ட சான்றோரே அண்ணல் காந்தி!
திருக்குறளின் அறத்துப்பால் அவரே கண்டர்!

பிறர்செய்த தீமைக்குத் தானுண் ணாமல்
பிழைதிருத்த நோன்பிருந்த பெம்மான், எல்லாம்
உறவினரே என்றுரைத்தே ஊறு செய்யா
உள்ளன்பால் எல்லார்க்கும் தந்தை! கெட்ட
நிறுவெழியால் துன்பிழைத்த வெள்ளை யார்க்கும்
நேர்வழியில் போராடிப் புத்தி தந்த
அறவேந்தன், அருளாளன் அன்பா விந்த
அகிலத்தின் புதுப்புரட்சித் தந்தை காந்தி!

நேரு

தன்னலத்தைப் பேணாமல் தாய் நாட்டின்

மேன்மைக்கே

இன்னல் பலவேற்ற ஏந்தலவர்— மன்னுபுகழ்

கொள்கைதந்த! ஐந்தொழுக்கக் கோமானாம்

சீர்சான்ற

வள்ளலாம் நேருபெயர் வாழ்த்து!

பாரேற்றும் தொண்டு. பகுத்தறிவால் பாரதத்தின்

தேரோட்டி யான திருத்தொண்டர்- கூரேற்றும்

வாளுக் கிணையான வார்த்தைகளால் வெள்ளையரின்

ஆளுகையை நீக்கினார் என்று!

எண்ணங்கள் கோடி எழுந்தார்க்கும் மண்ணிதனில்

அண்ணல் நெறிநின்றே ஆண்டவராம் -பண்டிதர்

நேரு எனும்பெயரை நெஞ்சிறுத்தி பாரதத்தின்

மேரு எனப்போற்றும் நாடு

பேசிப் பிழைக்காமல்; பேருக் குழைக்காமல்,

ஆசில்லாத் தொண்டே அவர்புரிந்தார்—மாசில்லா

எண்ணத்தால்; கல்வி; எழிலறிவால் மீதுயர்ந்த

புண்ணியனைப் போற்றாதோ நாடு!

பூமணக்கும் மார்பில்; புகழ்மணக்கும் செய்திறனில்.

பாமணக்கும் பேச்சுதனைப் பாரறியும் — நாமணக்க

நாடழைத்துப் பாராட்டும் நாயகனாம் நேருபிரான்

ஆடகத்திற் கொப்பென் றறி!

அண்ணா

தென்னாட்டின் பெர்னார்ட்ஷா என்று கல்கி
 திறமறிந்து பாராட்டப் பட்ட செல்வா?
 தென்மொழியார் தெண்டனிடும் அறிஞ ரேறே!
 திருநாட்டின் வாஷிங்டன், செக்காவ நீரே!
 பொன்னேடு பலதந்தீர்! புகழை ஈட்டும்
 பொதுத்தொண்டால் தமிழர்க்கு அண்ணா
 வானீர்!

அன்பாலே ஆள்கின்றீர் தம்பி மாரை
 ஆணவத்தைத் தீண்டாத அறிஞ ரானீர்!

எழுத்துலகில் ஏற்றதொரு புரட்சி செய்தீர்!
 எழுச்சியிகு எழுத்தானர் படைச மைத்தீர்;
 இழுத்தும்மைச் சிறைக்குள்ளே அடைத்த போதும்
 இங்கென்ன இந்திக்கு வேலை என்றீர்;
 பழுதான இதிகாச ரூப்பை தன்னைப்
 பார்ப்பனரும் ஒப்பிடவே பகுத்துக் காட்டி
 விழுமியநற் பெயர் பெற்றீர்! தமிழ் கத்தில்
 வீறுநடைபோடுகிறீர்! அண்ணா நீங்கள்!

ஆரியத்தின் வேர் தன்னைக் களைய இங்கே
 அரும்பாடு பட்டீர்கள். வெற்றி கண்டீர்!
 பூரியரின் பொல்வாங்குப் பேச்சைக் கேட்டும்
 பொறுமைதனை இழக்காத குணக்குள் றானீர்!

பாரிதவில் தென்னாட்டாரி செல்வத் தன்னைப்
 பறித்தேகித் தன்னாட்டை வளப்படுத்தும்
 ஊரறிந்த கொள்கையரின் சூழ்ச்சி தன்னை
 உடைத்தெறியும் பொறுப்பேற்றீர்! வெற்றி
 கண்டீர்!

சாதிவெறி தனைச்சாய்த்தாள் வேலைக் காரி!
 சாமிகளின் சதிவினக்கும் சொர்க்க வாசல்!
 வேதியரின் விபரீதப் போக்கை யெல்லாம்
 விளக்குகின்ற பலநூல்கள் தந்தீர்! மேலும்
 ஆதியிலே நாயிருந்த சிறப்பு கூறும்
 அருமைமிகு கட்டுரையால் தமிழர்க் கெல்லாம்
 நீதிக்கே போராடும் நினைவு தந்தீர்
 நிலையான பேர்பெற்றீர் நெஞ்சில் நின்றீர்!

—குறன்றெறி—15-9-1966

இருக்குமிடம்

பார்ப்பிருக்கும் இடத்திலன்றோ ஏய்ப்பிருக்கும்!-பண் டைப்
 பண்பிருக்கு மிடத்திலன்றோ சிறப்பி ருக்கும்!
 தீர்ப்பிருக்கும் இடத்திலன்றோ வழக்கிருக்கும்-தெண்ணன்
 திறமிருக்கும் இடத்திலன்றோ தெளிவிருக்கும்!
 ஏர்கிறக்கும் இடத்திலன்றோ சீர்பிறக்கும்-என்றும்
 ஏழ்மையிலா நாட்டிலன்றோ கலை சிறக்கும்
 ஆர்ப்பிருக்கு மிடத்திலன்றோ ஆர்விருக்கும்-நெஞ்சு
 அன்பிருக்கும் இடத்தில்தான் உறவிருக்கும்.

காமராசர்

சுற்றமாய் இந்தநாடே
சூழ்ந்திடும் பெற்றியன்றிப்
பற்றுடை வேறுபந்தம்
பழகாத நற்றலைவன்!

சுற்றடங்கக் கொஞ்சமேனும்
காலந்தான் ஆகுமென
முற்றுந்தா னடங்கிப்பின்
முயன்றுசுற்ற முதல்வன்றீ!

பேச்சவிழ்த்தே பெருஞ்செல்வம்
பேதையர்போல் சேர்க்காமல்
மூச்செல்வாம் தொண்டாக
முன்னேற்றி வாழ்ந்தவன்றீ!

பட்டத்தைச் சுமந்திங்கே
பயனற்று வாடாமல்
திட்டத்தை நிறைவேற்றத்
தினமுழைத்த தென்னவன்றீ!

கழுகாகப் பலரிங்கே
கைப்பறித்துப் போகையிலே,
விழுதானாய் வீற்றிருந்தே
வினக்கேற்றி வைத்தவன்றீ!

ஆட்சிக்கே போராடி
அலுக்காமல் தாய்நாட்டின்
மாட்சிக்கே போராடி
மண்பெருமை காத்தவன்றீ!

உன்னடியில் இந்நாட்டை
ஒப்படைக்கக் காத்திருந்தோம்
பொண்ணான அந்நாள்தான்
புலராமந் போனதந்தோ!

மீசைக் கவிஞன்

உயர்ந்தவர் கவிஞ ருள்ளே
ஒருசிலர், அவர்கட் குள்ளே
பயந்தவர் தம்மை நீக்கிப்
பார்த்திடில் எஞ்சி நிற்போர்
வியந்திடும் திறத்தைப் பாட்டில்
விதைத்தவன், மீசை வைக்கத்
தயங்கிடும் இனத்தில் தோன்றித்
தமிழனாய் வாழ்ந்த பாட்டன்.

முள்மரம் தந்த தென்றே
மூனிவரோ ஈந்தை! காய்ந்த
எள்நிறம் கருமை என்றே
எவரதன் நெய்யைத் தீண்டார்?
கள்தரும் தென்னை தானே
கனியிள நீரை நல்கும்!
கொள்முதல் குணந்தா னென்றால்
குன்றடா சுப்ர மண்யம்!

அச்சமே நெஞ்சில் நீள
ஆமையாய் வளர்ந்து, வாழ
இச்சகம் பேசி ஆண்டோர்
ஏவலை ஏற்றோ ரெல்லாம்
எச்சிலாய்ப் போகக் கொள்கை
ஏணியில் நின்ற ஏறோ
மெச்சிட நிலைத்தான் ஏட்டில்
மேலடா பாட்டன் பாங்கு!

செருக்கென எண்ணும் வண்ணம்
 சிலகவி பாடக் கேட்டுத்
 தருக்கிடும் போதே செல்வம்
 தந்ததால் தன்மை மாறிச்
 சறுக்கியே வீழ்ந்து பாதச்
 சதங்கையாய் ஆன போதும்
 உருக்கினும் ஒளிகுன் றாத
 உலோகமாய் வாழ்ந்தான் பாட்டான்!

பல்லக்கில் ஏறப் பார்ப்பான்;
 பணம், பொருள் சுட்டப்பார்ப்பான்;
 வெல்லமாய்ப் பேசிப் பார்ப்பான்;
 வினைசெயா தோடப் பார்ப்பான்;
 பல்விளித் தேய்க்கப் பார்ப்பான்;
 பலரிவண் கவிஞன்: பாட்டா!
 இல்லையே இவற்றி லொன்றும்
 எவ்வழி நீயோர் பார்ப்பான்?

இறைவனின் புகழைப் பாடி
 இறைஞ்சலே கவிதை! ஈதே
 நிறையெனும் நிலையை மாற்றி
 நிகழ்வினைப் பாடிச் சென்ற
 முறையினால் புரட்சி செய்த
 முண்டாசுக் காரர உன்பால்
 குறைசொல என்ன வுண்டு?
 குன்றுபா ரதிபேர் வாழ்க!

பாவேந்தர்

நீர்திரும் ஆழியன்றோ நின்னறிவு நேர்சமய
வேர்திரச் செய்ததன்றோ நின்பாக்கள்-பாரதிரச்
செய் அலெக் சாண்டரெனச் செய்யுள்வாளேந்தியிவண்
பொய்ச்சரக்கோ டிட்டிரே போர்.

நாப்புரட்சி செய்திட்டார் நம்மண்ணா! நாடிதனில்
பாப்புரட்சி செய்திருந்தீர் பாவேந்தே!-காப்புணர்ச்சி
இல்லையிவண் என்றெண்ணி ஈண்டுற்ற இந்திதனை
நில்லாதே என்றகவி நீர்.

தண்டமிழின் பேராளே தான்வளர்வார், தாய்ப்புலவா!
ஒண்டமிழா உன்னால் உயர்ந்ததென்பேன்-கண்டு நிகர்
காவியத்தால் காலத்தை வென்றவனே! வெண்பாக்கள்
தூவியுனைச் செய்வோம் துதி.

பகுத்தறிவின் பக்கமேநின் பாநின்றே ஊக்கப்
பகுத்திருந்தோர் ஒன்றாகப் பார்த்தோம்-புகுத்திவிட்ட
சாதிச் சடங்கென்னும் சாய்க்கடையைத் தூர்க்கின்ற
சேதிக்கு நின்பாதான் சீர்!

நூலறிவும் நுண்ணறிவும் நுட்பமுடன் பெற்றிருந்த
ஞாலக்கவியேறே! ஞாயிறு நீ!-ஒலமிடும்
இல்லாமை இல்லாத இல்லக் கவிஞன்நீ
எல்லார்க்கும் வாய்க்கா திது!

வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த வாணி

தமிழாலே வாழாமல் தமிழுக்காகத் தகுதியோடு
தன் வாழ்வைத் தந்தவரே!

தமிழுக்கே அணியாக என்றும் வாழும்

தன்மையுடை இலக்கியங்களைத் தந்த ஏறே
இமிழ்கடல்கூழ் ஞாலத்தில் இலக்கி யத்தால்

இறவாத புகழ்கொண்டார் தம்முள் தாங்கள்
தமிழோடு வாழ்ந்தீர்கள்! வாழ்வி ரென்றும்
தரமானோர் நெஞ்சத்தில் திறைந்தே நிற்பீர்!

நெய்விளக்குப் போன்றவரே! தமிழர் வாழ்வின்
நிறைவுக்கே உழைத்தவரே! பழகிப் பார்த்தால்
மெய்யன்பைப் புலப்படுத்தும் மேலோய்! உம்போல்
மிடுக்கோடு பண்புநலன் பேணும் பாட்டன்
பொய்யல்ல சிலரன்றிப் பலரா? இல்லை!
புலமைமிளிர் செருக்கன்றி கிறுக்கே துன்பால்?
பெய்மழையாய் வாழ்ந்தவரே! பருவம் தப்பிப்
பிழைநிலத்தில் பிறந்தோமென் றேகி னீரோ?

வெறும்பேச்சு, வரிப்பாட்டால் மட்டும் நன்றி
வீழாவெடுத்தே ஊர்கட்டிப் பார்த்தோம், என்றும்

நறும்பாட்டால் நல்விதயம் கொண்டோர் நெஞ்சில்
நட மாடும் நிலைபெற்ற கவிஞ ரேறே!
திரும்பாத இடம்சென்றீர்! என்ப தாலே
தீர்ந்ததெங்கள் கடனென்றே எண்ணிடாமல்
வகுங்காலம் நும்புகழை வாழ்த்தும் வண்ணம்
வகையான நினைவுக்கு வழிகாண் போமே!

தமிழ் விஞ்ஞானி

(ஜி. டி. நாயுடு)

வெற்றுரை யாலே நாட்டில்
வேற்றுமை விளைப்பார் முன்னே
பற்றுட னுழைத்தே நானும்
பற்பல புதுமை செய்தீர்!
நெற்றென அற்று வீழ்ந்த
நிலையிலும் ஐயா! நீங்கள்
மூற்றுமாய் வாழு கின்றீர்
முயற்சியின் ஆக்கந் தன்னில்.

அலையினால் நிலைகு லைந்தே
அலமரும் நாவாய் போலே;
கலையினால் கருக்த ழிந்தே
கற்பனை வளர்க்கும் நாட்டில்
உலையிடை இரும்பாய்ச் செவ்வான்
ஒளியுமிழ்ந் திருந்தீர்! நாட்டின்
விடையிலா உயிரே! உங்கள்
வித்தகம் போற்றும் நாடே!

ஆயிரம் பட்டம், தானை
 அறுந்தவை வீழும்! கம்பன்
 பாயிரம் போலே வாழும்
 பட்டமோ உங்கள் பட்டம்!
 காயிலும் புதுமை! கண்ட
 கருவியில் புதுமை! எல்லாம்
 வாயிலே வைத்த பண்டம்
 வழுக்கினாற் போலா யிற்றே!

எட்டியின் எழிலைப் போலே
 இருந்திடும் பட்டம் பெற்று
 மட்டியைப் போலே வாழும்
 மற்றவர் வியக்க வாழ்ந்தீர்!
 அட்டியே இல்லை ஐயா!
 அதிசய அறிஞர் தாங்கள்
 வட்டிபோல் வந்தீர்! அந்தோ
 வழிப்பறி தந்தோ மின்றே!

— கவிதா மண்டலம்

தென்மொழியோ டொன்றியவர்

பன்மொழிப் புலவர் அப்பாதுரையார்

மொழிப் புலமை குடியிருந்த கோட்டை: ஆண்ட
முவேந்தர் வளர்த்ததமிழ்ப் பாட்டை; என்றும்
கழிவிரக்கம் அண்டாத கருணை நெஞ்சம்;

கணக்காயர்; கற்றறிந்த கல்வி யாளர்;

வீழிதிறக்கும் நூல்யாத்தே தமிழின் தொன்மை
விளக்குகின்ற நூல்படைத்த வரலாற் றாசான்;

அழிவில்லாப் புகழெல்லாம் அண்டி வந்தே
ஆட்கொள்ளக் கெஞ்சிட்ட அறிஞர் அப்பா!

தீளலைகள் நெஞ்சயர்த்தும் கடல்நீ லத்தை

நெய்வேலிக்கரிக்கட்டி எள்ளும்; மாட்டின்

தாளடித்தக் கேழ்வரகுத் தண்டோ சொக்கத்

தங்கத்தைக் குறைகூறும்; தமிழர் நாட்டில்

கோளரிகள் குறைந்துள்ள காரணத்தால்

குள்ளநரிக் கூட்டந்தான் 'டாக்டர்' ராகும்,

ஆளளக்கும் முறை மறந்தே அறிவைப் பார்த்தால்

அப்பாவைக் கோபுரமாய் அறியும் நாடே!

மூக்கலின் பரப்போடே ஒப்பிட் டாலோ

மும்மடங்கு விரிந்திருக்கும் அப்பாக் கல்வி!

மூக்கனியோ டொப்பிட்டால் அப்பாப் பேச்சோ

முதல்தரமாய் முன்றிற்கும்! கணிகள் தோற்கும்!

சொக்கரிக்கா பெருந்தன்மை குடியி் ருக்கும்

குறிஞள்ளம், குழந்தையுளம் அப்பா உள்ளம்!

தெக்கணத்தின் தவிச் சொத்தாம் அறிஞர் அப்பா!

தென்மொழியோ டொன்றிட்டார்! அமர ராணார்!

— 'கவிதை'

வால்டேர்

பனிக்கோலம் பாதையிலே! பாரி லந்த
 பட்டணமோர் கனவுலகு: பருவ மேனிக்
 கனிக் குலையாய்த் கலையறிந்த கன்னி யர்கள்
 கட்டழகர் கைக்கோர்த்தே ஆடுங் கூடம்!
 முனிவர்க்கும் காமச்சோ றூட்டும் பெண்கள்
 முத்தத்தின் சத்தத்தில் இரைச்சல் தோற்கும்!
 இனிதான இரவுக்கும், கலைநெஞ் சுக்கும்
 இதமான எழிலான நகரம் பாரீஸ்!

கொட்டிலிலே பலர்வாடக் கொடுமை செய்து
 குடிக்கேடர் குறையின்றிக் களித்து வாழ
 வட்டின்றி வாழ்வெல்லாம் உழைக்கும் ஏழை
 வாடையிலே வாடுகிறான்: ஆனால் தீயர்
 பட்டுடுத்திப் பவனிவரும் பாங்கை மாற்றிப்
 பாமரனை வாழவைக்க வேண்டு மென்றே
 திட்டமிட்டுப் பாடுபடும் அண்ணா போலே
 தீரமுடன் உழைத்தவர்தான் வால்டேர் என்பார்!

குருமாரர்கள் காலடியில் மக்கள் செல்வம்
 குவிந்திருக்கக் குள்ளநரிக் கூட்ட மஹை
 உருமாற்றிப் பயன்காண உண்டு யர்ந்தே
 உழைப்பவரை ஓட்டாண்டி யாக்கி, மன்னன்
 திருநோக்கும் ஏழைகளுக் கெட்டா வண்ணம்
 தீமைபல செய்திட்டார் தெய்வப் பேரில்!
 திருச்சபையின் தேள்கொடுக்கில் பாரீஸ் மக்கள்
 திண்டாடிக் கொண்டிருந்த கால கட்டம்!

இருளநீக்க இரவிதினம் வந்து போகும்
 இதயத்தைக் குளிர்விக்கும் இரவு நேரம்!
 கருநீல வானத்தில் உடுக்க ளோடு
 கவின்நிலவு வந்திருக்கும்! ஏழை பக்கம்
 இருள்குழந்த வாழ்க்கையிலே ஒளியுண் டாக்க
 எவர் வந்தார்? பல்லாண்டிங் கின்ன லோடே
 இருந்திட்டார்! பாரீசின் ஏழை மாந்தர்
 ஏக்கத்தைத் தீர்த்திடவே வந்தார் வால்டேர்

ஆயிரத்து அறுநூற்றுத்தொண்ணூற் நாளில்
 அவதரித்த எழுத்தாளர் வால்டேர், வையத்
 தாயிரக்கங் கொண்டின்ற தனயன்; ஆங்கே
 தன்னலத்தோர் செய்சதியால் ஏழை வாழ்வு
 தாயில்லாப் பிள்ளைவனம் போன்றிருக்கத்
 தானாமல் ஏடுடுத்தான், பிரபுக் கூட்டம்
 கோயிலுறை பெருச்சாளி போன்றி ருந்து
 கொழுப்பேறிக் கிடந்ததனை எதிர்க்க லானார்!

இளவரசன் லுயிக்கு முதுகண் ணாக
 இருந்திட்ட ஓர்லேயான் பிரபு மீதோ
 இளங்கவிஞன் வால்டேர்தன் கேலி அம்பை
 எழுச்சிமிகு எழுத்தாக்கி எய்தான், சொல்லின்
 வணமறியா வன்னெஞ்சன் வெகுண்டெ முந்தே
 வாழாதே பாரீசில் என்று கூறிக்
 கனந்தோற்றக் காபலன்போல் வேற்று நாட்டில்
 காலத்தைக் கடத்திடவே ஆணை யிட்டான்.

'நான்கண்டேன்' நாடகத்தை நாடு போற்ற
 நடிப்பதற்குத் தந்ததனால் வெகுண்டெ முந்த
 கூன்மனத்தர் கொதித்தார்கள், எதிர்ப்பா என்றே
 கொண்டடைத்தார் பாஸ்டிஸிலே ஓராண் டந்தோ!

வாங்கதிரீன் ஒளிவிரிப்பை வறிய மேகம்
 வாட்டமுறச் செய்திடுமோ வால்டர் மீண்டே
 தேன்றிகர்த்த என்றியாட்சு காவியத்தோ
 டோடிப்சு நூல்படைத்துப் புரட்சி செய்தார்!

அரசியலில் புரட்சிக்கு மூல மான
 அறிஞனுக்கோ வாழ்க்கையுமோர்
 போராட்டந்தான்

சிரம் கொய்வா ரென்றாலும் கொள்கைப் பாதை
 செல்வதற்கு மஞ்சாதான் பக்திசிங் போலே!
 முரசறைந்தான் எழுத்தாலே, விழித்தார் மக்கள்
 முடித்திட்டார் முடியாட்சி! பிரபுக் கூட்டம்
 அரசியலில் வலுவீழக்கச் செய்த தானே
 ஆயல்தாட்டில் ஆயுளையே கழித்தா ரந்தோ?

கொடுமைக்கே ஓரெதிரி! வால்டேர்! வாழும்
 குவலயத்தில் புரட்சிவிதை போட்ட ஞானி!
 விடுதலையில் நாட்டமுனார்க் கெல்லாம் வால்டேர்
 விரிவுரையா னரைப்போல ஆனார் என்றும்
 நடுநிலைமை நழுவாது வாழ்ந்து காட்டி
 ஆய்ரத்து எழுநூற்று எழுபத் தெட்டில்
 கொடுவென்றே இறைஞ்சிட்ட இயற்கைக் காவி
 கொடுத்தமர ராஜிவிட்டார்! என்றும் வாழ்வார்!

புவிவாழ்த்தும் புகழ்கொண்ட நூல்படைத்தே
 பொன்போன்ற புதுக்கருத்தை ஊன்றிச்சென்ற
 கவிவாழ்வில் சாவுண்டோ? உண்டோ வெய்யோன்
 கடமையிலே தவறியது? பிரெஞ்சு நாட்டில்
 கவிந்திருந்த மெளடிகம் மறைய, மக்கள்
 கனலாகிப் புரட்சியெழச் செய்த வால்டேர்
 செவியெல்லாம் நுழைகின்ற பேரைப் பெற்றார்
 சிந்திப்போர் நெஞ்சிருக்கும் சீரைப் பெற்றார்!

—எடுத்துக்காட்டு

தூயவர் துங்கு மலேசிய முன்னாள் பிரதமர்

தாயினும் மேலாம் அன்பால்
தன்குடி புரக்கும் தொண்டர்
தூயவர் துங்கு வாழ்க!
துணிவுடை அன்பர் வாழ்க!

இந்திய நண்ப ராக
இலங்கிடு மன்பர் வாழ்க!
நீந்தனை செய்யும் பாக்கை
நேசியா நேர்மை, வாழ்க!

சாதியைக் காட்டிச் சூதர்
சமரென வந்த போது
நீதியின் பக்கம் நின்ற
நேர்மையின் சின்னம் வாழ்க!

—'கலம்பகம்'

